

Efekty uczenia się dla kierunku filozofia

1. **Przyporządkowanie kierunku studiów do dziedzin/y nauki i dyscyplin/y naukowych/ej lub dziedzin/y sztuki i dyscyplin/y artystycznych/ej:** kierunek przyporządkowano do dziedziny nauk humanistycznych, dyscypliny naukowej: filozofia (100%).
2. **Profil kształcenia:** ogólnoakademicki.
3. **Poziom kształcenia i czas trwania studiów/liczba punktów ECTS:** studia drugiego stopnia (4 semestry) –120 ECTS.
4. **Numer charakterystyki poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji – 7.**
5. **Absolwent:** jest przygotowany do podejmowania różnorodnych aktywności zawodowych i odgrywania ról społecznych wymagających wysokiej sprawności intelektualnej w zakresie konceptualizacji, zastosowania, analizowania, syntetyzowania oraz oceniania informacji w aspekcie spełniania przez nie kryteriów prawdziwości, rzetelności, precyzji, dowodliwości i bezstronności. Posiada poszerzoną wiedzę w zakresie, m.in.: szczegółowych dziedzin filozofii współczesnej (filozofii społecznej, współczesnej filozofii polityki, etyki, bioetyki, filozofii kultury i kognitywistyki), praktycznych zastosowań logiki oraz metodologii nauk humanistycznych i społecznych, teorii dyskursu, ogólnych oraz filozoficznych umiejętności krytycznej analizy tekstu, kreatywnego pisania, teorii interpretacji oraz umiejętności translatorskich. Dysponuje pogłębioną wiedzą oraz umiejętnościami w zakresie poprawnego rozumowania, rozpoznawania technik manipulacji, fałszywych, stereotypowych lub krzywdzących założeń. Prezentuje własny punkt widzenia w sposób precyzyjny, logicznie ustrukturyzowany oraz potrafi uczciwie oceniać cudze argumenty. Jest rzetelny, dociekliwy, wyróżnia się intelektualną elastycznością, bezstronnością oraz konsekwencją i rozwagą w wydawaniu sądów, cechuje go odwaga i nonkonformizm. Ponadto posiada wiedzę i umiejętności w zakresie technologii informacyjnych, podstaw przedsiębiorczości oraz kompetencji językowych na poziomie B2+ według Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego. Ukończenie studiów filozoficznych ukierunkowanych na myślenie krytyczne daje możliwości zatrudnienia w instytucjach kultury, urządach państwowych, fundacjach, bankach i instytucjach oświatowych, redakcjach mediów wszystkich rodzajów, wydawnictwach, przedsiębiorstwach branży reklamowej, Public Relations, instytucjach usługowych oraz w jednostkach, w których wymagana jest umiejętność analitycznego i syntetycznego myślenia w rozwiązywaniu problemów zawodowych, łatwość dostosowywania się do nowych sytuacji i ról zawodowych, umiejętność argumentacji, przekonywania, negocjowania. Może również podejmować samodzielną działalność gospodarczą i prowadzić ją w wybranej przez siebie dziedzinie.
 - 5.1 **Tytuł zawodowy nadawany absolwentom:** magister.
6. **Wymagania ogólne:** do uzyskania kwalifikacji drugiego stopnia wymagane jest osiągnięcie wszystkich poniższych efektów uczenia się.

Kod składnika opisu charakterystyki efektów uczenia się w dziedzinie nauk humanistycznych/ dyscyplinie filozofia	Opis charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się Polskiej Ramy Kwalifikacji	Symbol efektu kierunkowego	Treść efektu kierunkowego
WIEDZA: absolwent zna i rozumie			
H/FA_P7S_WG	<p>w pogłębionym stopniu – wybrane fakty, obiekty i zjawiska oraz dotyczące ich metody i teorie wyjaśniające złożone zależności między nimi, stanowiące zaawansowaną wiedzę ogólną z zakresu dyscyplin naukowych lub artystycznych tworzących podstawy teoretyczne, uporządkowaną i podbudowaną teoretycznie wiedzę obejmującą kluczowe zagadnienia oraz wybrane zagadnienia z zakresu zaawansowanej wiedzy szczegółowej - właściwe dla programu studiów,</p> <p>główne tendencje rozwojowe dyscyplin naukowych lub artystycznych, do których jest przyporządkowany kierunek studiów</p>	KA7_WG1	w stopniu pogłębionym miejsce i znaczenie filozofii w relacji do nauk oraz przedmiot i metody myślenia filozoficznego, a także główne dyscypliny nauk społecznych i humanistycznych
		KA7_WG2	kierunki i ich wzajemne relacje w obrębie podstawowych dyscyplin filozoficznych i studiowanych innych dziedzin nauki
		KA7_WG3	w pogłębionym stopniu terminologię filozoficzną tradycyjnych oraz współczesnych dyscyplin filozoficznych oraz nauk pokrewnych w zakresie wybieranej ścieżki studiów
		KA7_WG4	poglądy i ich uzasadnienie wybranych wiodących filozofów oraz bieżący stan badań w zakresie wybranej problematyki
		KA7_WG5	terminologię jednej z dyscyplin filozoficznych w wybranym języku obcym
		KA7_WG6	w pogłębionym stopniu związki między refleksją filozoficzną a zjawiskami kulturowymi i społecznymi
		KA7_WG7	w pogłębionym stopniu metody myślenia rozpowszechnione w wybranej dyscyplinie filozoficznej lub pokrewnych naukach humanistycznych i społecznych, różnorodne metody interpretacji tekstu filozoficznego i kulturowego
		KA7_WG8	narzędzia wyszukiwawcze ukierunkowane na wiedzę

			filozoficzną oraz w zakresie nauk humanistycznych i społecznych
H/FA_P7S_WK	<p>fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji</p> <p>ekonomiczne, prawne, etyczne i inne uwarunkowania różnych rodzajów działalności zawodowej związanej z kierunkiem studiów, w tym zasady ochrony własności przemysłowej i prawa autorskiego</p> <p>podstawowe zasady tworzenia i rozwoju różnych form przedsiębiorczości</p>	KA7_WK1	związki między refleksją filozoficzną a różnorodnymi zjawiskami kulturowymi i społecznymi stanowiącymi przedmiot studiów
		KA7_WK2	podstawy prawne i organizacyjne oraz zasady etyczne obowiązujące w instytucjach prowadzących działalność zawodową, związaną z kierunkiem studiów
		KA7_WK3	w stopniu pogłębionym źródła, istotę, sposób funkcjonowania norm określających ludzkie zachowania oraz determinujących struktury, instytucje i więzi społeczne
		KA7_WK4	podstawowe pojęcia i zasady z zakresu bhp, ergonomii, etykiety, praw ochrony własności intelektualnej
UMIEJĘTNOŚCI: absolwent potrafi			
H/FA_P7S_UW	<p>wykorzystywać posiadaną wiedzę-formułować i rozwiązywać złożone i nietypowe problemy oraz innowacyjnie wykonywać zadania w nieprzewidywalnych warunkach przez:</p> <ul style="list-style-type: none"> – właściwy dobór źródeł i informacji z nich pochodzących, dokonywanie oceny, krytycznej analizy, syntezy, twórczej interpretacji i prezentacji tych informacji, – dobór oraz stosowanie właściwych metod i narzędzi, w tym zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych, – przystosowanie istniejących lub opracowanie nowych metod i narzędzi, <p>formułować i testować hipotezy związane z prostymi problemami badawczymi</p>	KA7_UW1	wszechstronnie i swobodnie operować informacjami ze źródeł pisanych i elektronicznych
		KA7_UW2	samodzielnie interpretować tekst filozoficzny i kulturowy, konfrontować i komentować tezy pochodzące z różnych rodzajów tekstów
		KA7_UW3	twórczo wykorzystywać wiedzę filozoficzną i metodologiczną w formułowaniu hipotez, konstruowaniu krytycznych argumentacji oraz poszukiwaniu rozwiązań problemów teoretycznych i praktycznych
		KA7_UW4	określać znaczenie i wartość stawianych tez dla badanego problemu lub sposobu argumentacji
		KA7_UW5	wykrywać złożone zależności między kształtowaniem się idei filozoficznych a procesami społecznymi i kulturowymi
		KA7_UW6	dostrzegać wady i błędy logiczne w wypowiedziach ustnych i pisemnych oraz określać wpływ tych wad

			i błędów na wartość poglądów i ich uzasadnienia
		KA7_UW7	rekonstruować i konstruować argumentacje z perspektywy różnych stanowisk filozoficznych, uwzględniając właściwe każdemu z nich typy argumentacji
		KA7_UW8	przygotować na podstawie metody monograficznej i samodzielnie dobranej literatury opracowanie, stosując oryginalne podejścia i uwzględniając klasyczne i nowe osiągnięcia filozoficzne i naukowe
		KA7_UW9	analizować i porównywać złożone stanowiska filozoficzne, wskazywać zawarte w nich założenia, tezy i argumenty oraz ocenić przydatność typowych metod, procedur i dobrych praktyk do realizacji zadań związanych z różnymi rodzajami działalności indywidualnej, społecznej i kulturalnej
		KA7_UW10	formułować i analizować hipotezy na temat sposobów funkcjonowania różnorodnych instytucji społecznych oraz uwarunkowań różnych zjawisk społecznych i indywidualnych
		KA7_UW11	określać znaczenie i wartość stawianych tez dla badanego problemu lub sposobu argumentacji
		KA7_UW12	odróżniać formy argumentacji, wygłaszać argumenty krytyczne i odpowiadać na krytykę; dyskutować oraz identyfikować kluczowe tezy, założenia, argumenty i wnioski w wypowiedziach ustnych i pisemnych
H/FA_P7S_UK	komunikować się na tematy specjalistyczne ze zróżnicowanymi kręgami odbiorców prowadzić debatę posługiwać się językiem obcym na poziomie B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia	KA7_UK1	formułować w mowie i na piśmie problemy filozoficzne, stawiać tezy i krytycznie je komentować
		KA7_UK2	umiejętnie argumentować i uzasadniać własne tezy, formułować rozwiniętą krytykę, samodzielnie odpowiadać na krytykę
		KA7_UK3	stosować zdobytą wiedzę z zakresu bhp, ergonomii, etykiety, ochrony praw własności w praktyce życiowej

	Językowego oraz specjalistyczną terminologią	KA7_UK4	samodzielnie przełożyć z języka polskiego na wybrany język obcy własny tekst filozoficzny; porozumiewać się i czytać ze zrozumieniem teksty w języku obcym zgodnie z wymogami B2+ Europejskiego Systemu Kształcenia Językowego
H/FA_P7S_UO	kierować pracą zespołu współdziałać z innymi osobami w ramach prac zespołowych i podejmować wiodącą rolę w zespołach	KA7_UO1	przewodzić samodzielną i zespołową pracę badawczą umożliwiającą rozwój naukowy i podnoszenie kwalifikacji zawodowych
		KA7_UO2	odpowiednio określać priorytety służące realizacji zaplanowanego przez siebie lub innych zadania
H/FA_P7S_UU	samodzielnie planować i realizować własne uczenie się przez całe życie i ukierunkowywać innych w tym zakresie	KA7_UU1	samodzielnie zdobywać wiedzę, poszerzać umiejętności badawcze oraz planować projekty badawcze, a także posługiwać się narzędziami teoretycznymi w celu analizowania motywów i wzorów ludzkich zachowań
KOMPETENCJE SPOŁECZNE: absolwent jest gotów do			
H/FA_P7S_KK	krytycznej oceny posiadanej wiedzy i odbieranych treści uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu	KA7_KK1	samodzielnego podejmowania i inicjowania działań zawodowych; planowania i organizowania ich przebiegu oraz, w razie konieczności, wykazania się w nich elastycznością i operatywnością
		KA7_KK2	określenia znaczenia refleksji humanistycznej dla formowania się i jakości relacji społecznych i osobowych
H/FA_P7S_KO	wypełniania zobowiązań społecznych, inspirowania i organizowania działalności na rzecz środowiska społecznego inicjowania działań na rzecz interesu publicznego myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy	KA7_KO1	działania na rzecz zachowania dziedzictwa filozoficznego i wykorzystania go do interpretacji wydarzeń społecznych, kulturowych oraz zachowań indywidualnych
		KA7_KO2	uczestnictwa w życiu społecznym i kulturalnym, w tym do dzielenia się swoim zainteresowaniem
		KA7_KO3	ciągłego dokształcania się i rozwoju zawodowego
		KA7_KO4	świadomego korzystania ze zdobytej wiedzy z zakresu bhp, ergonomii, etykiety, praw ochrony własności intelektualnej

H/FA_P7S_KR	<p>odpowiedzialnego pełnienia ról zawodowych, z uwzględnieniem zmieniających się potrzeb społecznych, w tym:</p> <ul style="list-style-type: none"> – rozwijania dorobku zawodu, – podtrzymywania etosu zawodu, – przestrzegania i rozwijania zasad etyki zawodowej oraz działania na rzecz przestrzegania tych zasad 	KA7_KR1	podejmowania indywidualnych i zespołowych działań na rzecz podnoszenia jakości pracy zawodowej
		KA7_KR2	odpowiedzialnego przygotowania się do swojej pracy, projektowania i wykonywania działań zawodowych
		KA7_KR3	przestrzegania uniwersalnych zasad i norm etycznych w działalności zawodowej, badawczej i publikacyjnej, dostrzegania i rozstrzygania dylematów związanych z zawodem
		KA7_KR4	podejmowania działań w środowisku społecznym, zawodowym; wykazywania aktywności w realizacji indywidualnych i zespołowych zadań zawodowych

7. objaśnienie oznaczeń:

Objaśnienie oznaczeń kodu składnika opisu w dziedzinie nauki i dyscyplinie naukowej oraz artystycznej

H/FA_P7S – charakterystyki drugiego stopnia w dziedzinie nauk humanistycznych/dyscyplinie filozofia dla studiów drugiego stopnia o profilu ogólnoakademickim

Objaśnienia oznaczeń komponentów efektów uczenia się wspólne dla opisu symbolu efektu uczenia się oraz kodu składnika opisu w dziedzinie nauki i dyscyplinie naukowej oraz artystycznej

W	– kategoria wiedzy, w tym:
G (po W)	– podkategoria <i>zakres i głębia</i> ,
K (po W)	– podkategoria <i>kontekst</i> ,
U	– kategoria umiejętności, w tym:
W (po U)	– podkategoria w zakresie <i>wykorzystanie wiedzy</i> ,
K (po U)	– podkategoria w zakresie <i>komunikowanie się</i> ,
O (po U)	– podkategoria w zakresie <i>organizacja pracy</i> ,
U (po U)	– podkategoria w zakresie <i>uczenie się</i> .
K (po podkreślniku)	– kategoria kompetencji społecznych, w tym:
K (po K po podkreślniku)	– podkategoria w zakresie <i>ocena</i> ,
O (po K po podkreślniku)	– podkategoria w zakresie <i>odpowiedzialność</i> ,
R (po K po podkreślniku)	– podkategoria w zakresie <i>rola zawodowa</i> .
01, 02, 03 i kolejne	– numer efektu uczenia się

Objaśnienia oznaczeń symbolu efektu kierunkowego

K (przed podkreślnikiem) – kierunkowe efekty uczenia się
A (przed podkreślnikiem) – profil ogólnoakademicki
7 – studia drugiego stopnia

8. Oznaczenia dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz artystycznych

Lp.	Dziedzina nauki/symbol kodu	Dyscyplina naukowa/artystyczna/symbol kodu
1	Dziedzina nauk humanistycznych/ H	1) archeologia/ A
		2) etnologia i antropologia kulturowa/ EA
		3) filozofia/ F
		4) historia/ H
		5) językoznawstwo/ J
		6) literaturoznawstwo/ L
		7) nauki o kulturze i religii/ KR
		8) nauki o sztuce/ NSz
		9) polonistyka/ PL
2	Dziedzina nauk inżynieryjno-technicznych/ IT	1) architektura i urbanistyka/ AU
		2) automatyka, elektronika, elektrotechnika i technologie kosmiczne/ AE
		3) informatyka techniczna i telekomunikacja/ IT
		4) inżynieria bezpieczeństwa/ IBZ
		5) inżynieria biomedyczna/ IB
		6) inżynieria chemiczna/ IC
		7) inżynieria lądowa, geodezja i transport/ IL
		8) inżynieria materiałowa/ IM
		9) inżynieria mechaniczna/ IMC
		10) inżynieria środowiska, górnictwo i energetyka/ ISG
		11) ochrona dziedzictwa i konserwacja zabytków/ OD
3	Dziedzina nauk medycznych i nauk o zdrowiu/ M	1) biologia medyczna/ BM
		2) nauki farmaceutyczne/ NF
		3) nauki medyczne/ NM
		4) nauki o kulturze fizycznej/ NKF
		5) nauki o zdrowiu/ NZ
4	Dziedzina nauk o rodzinie/ NR	1) nauki o rodzinie/ NRO
5	Dziedzina nauk rolniczych/ R	1) nauki leśne/ NL
		2) rolnictwo i ogrodnictwo/ RO
		3) technologia żywności i żywienia/ TZ
		4) zootechnika i rybactwo/ ZR
6	Dziedzina nauk społecznych/ S	1) ekonomia i finanse/ EF
		2) geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna/ GEP
		3) nauki o bezpieczeństwie/ NB
		4) nauki o komunikacji społecznej i mediach/ NKS
		5) nauki o polityce i administracji/ NPA
		6) nauki o zarządzaniu i jakości/ NZJ
		7) nauki prawne/ NP
		8) nauki socjologiczne/ NS
		9) pedagogika/ P
		10) prawo kanoniczne/ PK
		11) psychologia/ PS
		12) stosunki międzynarodowe/ SMI
7	Dziedzina nauk ścisłych i przyrodniczych/ XP	1) astronomia/ AS
		2) biotechnologia/ BT
		3) informatyka/ I
		4) matematyka/ MT
		5) nauki biologiczne/ NBL
		6) nauki chemiczne/ NC
		7) nauki fizyczne/ NF
		8) nauki o Ziemi i środowisku/ NZ
8	Dziedzina nauk teologicznych/ TL	1) nauki biblijne/ NBB
		2) nauki teologiczne/ NT
9	Dziedzina nauk weterynaryjnych/ W	1) weterynaria/ WT

10	Dziedzina sztuki/ SZ	1) sztuki filmowe i teatralne/ SFT
		2) sztuki muzyczne/ SM
		3) sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki/ SP

TREŚCI KSZTAŁCENIA

Kierunek studiów: filozofia

Poziom studiów: studia drugiego stopnia

Profil kształcenia: ogólnoakademicki

Forma studiów: stacjonarne

Wymiar kształcenia: 4 semestry

Liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów: 120 punktów ECTS

Tytuł zawodowy nadawany absolwentom: magister

CHARAKTERYSTYKA TREŚCI KSZTAŁCENIA – GRUPY TREŚCI

I. WYMAGANIA OGÓLNE

I.1. Technologie informacyjne w naukach humanistycznych

Cel kształcenia: nabycie umiejętności w zakresie poszukiwania, porządkowania i wykorzystywania informacji z różnych źródeł oraz efektywnego posługiwania się technologiami informacyjnymi w nauce i pracy zawodowej; umiejętność gromadzenia, sortowania, selekcjonowania oraz prezentowania danych naukowych; rozwijanie umiejętności krytycznej interpretacji źródeł elektronicznych; rozbudzenie postawy badawczej; wdrożenie do praktycznego stosowania technologii informacyjnych w obszarach wynikających ze specyfiki kierunku.

Treści merytoryczne: tworzenie i zaawansowane formatowanie dokumentów w edytorze tekstów, prezentacji multimedialnej, arkusza kalkulacyjnym, bazie danych i programie pocztowym na przykładzie pakietu Ms Office; systemy przetwarzania informacji i efektywna organizacja zapisu, przechowywania, archiwizacji i ochrony danych; narzędzia do podstawowej edycji grafiki, stron internetowych i cyfrowych wydruków; telekomunikacja komputerowa, praca grupowa i usługi chmur internetowych; przestrzeganie praw własności i licencji.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): terminologię dotyczącą komputerów i oprogramowania; zasady komunikowania w środowisku cyfrowym, w tym: zaawansowane polecenia tworzenia, formatowania, zapisywania i modyfikowania plików w edytorze tekstu, arkusza kalkulacyjnym, bazie danych, prezentacji multimedialnej, edytorze grafiki; zasady archiwizacji informacji, w tym korzystania z usług chmur internetowych; zasady korzystania z licencji i treści objętych prawami autorskimi oraz zagrożenia pracy.

Umiejętności (potrafi): przygotować i formatować dokumenty w programach pakietu Ms Office: edytorze tekstu, arkusza kalkulacyjnym, prezentacji multimedialnej i bazie danych; chronić urządzenia i programy przed zagrożeniami z zewnątrz; aktywnie korzystać z narzędzi komunikacyjnych, narzędzi do pracy grupowej, usług online i chmur internetowych; pracować indywidualnie lub w zespole; rozwijać swoje kompetencje cyfrowe.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy i umiejętności z zakresu pracy w środowisku cyfrowym; doceniania znaczenia wiedzy eksperckiej z zakresu technologii informacyjnych; poszanowania praw autorskich w środowisku cyfrowym.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

I.2. Warsztat pracy naukowej

Cel kształcenia: przygotowanie do samodzielnej pracy badawczej poprzez wykształcenie umiejętności efektywnego i poprawnego konstruowania tekstów naukowych – streszczenia, abstraktu konferencyjnego, recenzji, eseju i artykułu naukowego, pracy dyplomowej.

Treści merytoryczne: cele i funkcje wypowiedzi naukowej, warianty dyskursu naukowego i ich charakterystyczne cechy, terminologia naukowa, kompozycja problemowa wypowiedzi naukowej, sposoby konstruowania wyводу naukowego, konspekt pracy, zasady prezentowania wyników badań, własność intelektualna, cytowania a plagiat.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): strukturę wypowiedzi naukowej i rozpoznaje jej elementy; metody i strategie perswazyjne stosowane w wypowiedzi naukowej; narzędzia badawcze charakterystyczne dla filozofii.

Umiejętności (potrafi): zrekonstruować tok wyводу wypowiedzi naukowej, ocenić wartość naukową i wiarygodność informacji, konstruować konspekt i abstrakt.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): etycznego korzystania z cudzych prac naukowych, poprawnego cytowania, realizowania zasad myślenia naukowego.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

I.3. Specjalistyczny warsztat językowy

Cel kształcenia: doskonalenie umiejętności czytania, pisania i mówienia w języku angielskim w dziedzinie filozofii.

Treści merytoryczne: kształcenie umiejętności czytania tekstów specjalistycznych, ich podsumowywania i krytycznej analizy, oraz umiejętność mówienia w zakresie prowadzenia dyskusji naukowej i przygotowania prezentacji w języku angielskim.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): metody myślenia rozpowszechnione w wybranej dyscyplinie filozoficznej lub pokrewnych naukach humanistycznych i społecznych.

Umiejętności (potrafi): samodzielnie przekładać z wybranego języka obcego na język polski tekst filozoficzny o zróżnicowanym stopniu trudności.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uczestnictwa w życiu społecznym i kulturalnym; interesowania się nowatorskimi koncepcjami filozoficznymi w powiązaniu z innymi częściami życia kulturalnego, społecznego i indywidualnego; ciągłego doksztalcania się zawodowego i rozwoju osobistego.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

II. GRUPA TREŚCI PODSTAWOWYCH

II.1. Metodologia nauk społecznych i humanistycznych

Cel kształcenia: wprowadzenie w problematykę metodologii nauk społecznych i humanistycznych. Ukazanie specyficznego charakteru nauk społecznych i humanistycznych oraz tego, co różni je od nauk przyrodniczych i matematycznych. Rozwijanie znajomości terminologii nauk społecznych i humanistycznych, paradygmatów organizujących nauki społeczne i humanistyczne oraz metod i technik badania rzeczywistości społecznej. Dostarczenie wiedzy o zależności między badaniem rzeczywistości i organizacją życia społecznego, politycznego i kulturalnego.

Treści merytoryczne: specyfika nauk społecznych; wiedza potoczna i wiedza naukowa, typologie badań naukowych, funkcje badań naukowych, swoistość nauk społecznych, przedmiot i cel badań społecznych, rygorizm i anarchizm metodologiczny Historyczny rozwój nauk społecznych; pozytywistyczny paradygmat nauk społecznych, charakterystyka paradygmatu pozytywistycznego, źródła pozytywizmu w naukach społecznych, socjologia Augusta Comte'a, ekonomia społeczna J. S. Mill'a, socjologia ewolucjonistyczna, psychologizm i psychosocjologia, socjologizm Durkheima, antypozytywistyczny paradygmat nauk społecznych, istota i źródła antypozytywistycznego zwrotu w naukach społecznych, pojęcie historyzmu w naukach społecznych, hermeneutyka Diltheya, kulturalizm Rickerta, socjologia antysystemowa Simml'a, socjologia rozumiejąca Webera, strukturalizm Levi- Straussa, rozwój hermeneutyki; paradygmaty nauk społecznych. Nauki społeczne i humanistyczne - aspekt genealogiczny i metodologiczny. - metodologiczne typy

nauk (na podstawie artykułu K. Ajdukiewicza) - filozoficzne aspekty nauk społecznych i humanistycznych monizm metodologiczny tradycji pozytywistycznej spór o metodę humanistyki w ujęciu W. Dilthey'a neokantyzm: W. Windelband i H. Rickert - przedmiot, struktura i cel nauk społecznych oraz humanistycznych - wyjaśnianie w naukach humanistycznych i społecznych - spór o pojęcie oraz miejsce nauk społecznych i humanistycznych w ogólnej strukturze nauki (osobliwości, specyfika) Hermeneutyka jako paradygmat metodologiczny nauk humanistycznych - historyczne odmiany hermeneutyki (W. Dilthey, M. Heidegger, H.G. Gadamer) – metodologia hermeneutyczna: determinanty hermeneutyki cele i zadania hermeneutyki teoria i praktyka rozumienia – naukowa uniwersalność hermeneutyki - główne założenia paradygmatu hermeneutycznego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): relacje, jakie zachodzą między filozofią a naukami społecznymi i humanistycznymi; pojęcia nauk społecznych i humanistycznych; specyfikę metod każdej z tych dziedzin; miejsce nauk społecznych i humanistycznych w strukturze wiedzy o rzeczywistości.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się podstawową terminologią nauk społecznych i humanistycznych; analizować i krytycznie oceniać określone wzory poznania naukowego; samodzielnie interpretować treści zawarte w literaturze z zakresu metodologii nauk społecznych i humanistycznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dostrzegania związku między rzeczywistością społeczną a jej naukowymi interpretacjami; realizowania zasad myślenia naukowego na system wartości i norm społecznych; uznania wielości interpretacji zjawisk społecznych i kulturowych oraz dostrzegania ich historycznej zmienności; zrozumienia zależności, jakie zachodzą między rzeczywistością a ich naukowym opisem.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

II.2 Logika

Cel kształcenia: rozbudowanie wiedzy i umiejętności z logiki formalnej, teorii zbiorów, teorii komunikacji i teorii argumentacji, jak również rozwinięciu zdolności logiczno-krytycznego myślenia.

Treści merytoryczne: rozumowania (rodzaje, błędy, zastosowania); systemy logiczne; algebra zbiorów; model (rodzaje, zastosowania, prawdziwość); granice logiki. Komunikat (literalna treść, kontekst, interpretacje, luki konwersacyjne), metafory (rodzaje, zastosowania, teoria Grice'a), teoria argumentacji (rodzaje, zastosowania, błędy); perswazja (podstawy, przebieg, cel, taktyki manipulacyjne); komunikacja niewerbalna.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): relacje między logiką, filozofią i innymi naukami; współczesne kierunki w logice; relację między logiką i komunikacją.

Umiejętności (potrafi): logiczno-krytycznie analizować informacje; logiczno-krytycznie formułować hipotezy; analizować strategie argumentacyjne.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dostrzegania wartości logiki w zdobywaniu nowej wiedzy; uznawania wartości logiki w szeroko pojętych procesach organizacyjnych; uznawania wartość szeroko pojętej logiki w relacjach społecznych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

II.3. Socjologia

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawowymi pojęciami socjologii oraz przedstawienie najistotniejszych koncepcji teoretycznych, a także metod, technik i narzędzi badawczych.

Treści merytoryczne: przedstawienie specyfiki socjologii jako odrębnej dyscypliny nauki: (przedmiot i funkcje, swoiste zagadnienia badawcze socjologii, problemy sporne). Główne nurty teoretyczno-metodologiczne w socjologii: (socjologia historyczna, socjologia analityczna, socjologia empiryczna, pozytywizm, ewolucjonizm, psychologizm, socjologizm, socjologia humanistyczna oraz teoria konfliktowa, teoria funkcjonalno-strukturalna, teoria wymiany, teoria interakcjonizmu symbolicznego, fenomenologia).

Metody, techniki i narzędzia badawcze w socjologii: (fazy postępowania badawczego, pomiar i schematy doboru próby, metody pozyskiwania danych w socjologii, etyczne standardy badań socjologicznych). Aspekty życia społecznego ludzi (jednostka a społeczeństwo, więź społeczna, zbiorowości społeczne, strukturalizacja świata społecznego, uwarstwienie społeczne, procesy społeczne, zmiana społeczna i ruchy społeczne, dewiacje i patologie społeczne, kultura).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zjawiska, kategorie i procesy społeczne.

Umiejętności (potrafi): wyróżnić najważniejsze etapy w rozwoju myśli socjologicznej oraz współczesnych kierunków w socjologii; dostrzec i porównywać jawne oraz ukryte aspekty życia społecznego; poddawać krytycznej analizie obserwowalne zjawiska i procesy społeczne.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przejawiania wrażliwości socjologicznej oraz prospołecznych postaw zgodnych z obowiązującym systemem norm.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

II.4. Warsztaty translatorskie I

Cel kształcenia: rozwijanie kompetencji językowych pozwalających na rozumienie, tłumaczenie i posługiwanie się leksyką specjalistyczną z zakresu filozofii w języku obcym na poziomie B2+.

Treści merytoryczne: wprowadzenie i ćwiczenie materiału leksykalno-gramatycznego umożliwiającego tłumaczenie wybranych tekstów specjalistycznych, zgodnie z wymaganiami B2+ ESOKJ, proporcjonalnie do przewidzianej liczby godzin zajęć; strategie translatorskie: łączenie, dzielenie, uogólnianie, zastępowanie, upraszczanie, uzupełnianie, zmiana form gramatycznych, zmiana części mowy; materiały pomocne w tłumaczeniu.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): istotne dla filozofii problemy związane z tłumaczeniem tekstu z języka obcego oraz strategie translatorskie wykorzystywane w celu radzenia z pułapkami przekładu.

Umiejętności (potrafi): tłumaczyć teksty specjalistyczne z języka obcego; uzasadniać swoje wybory translatorskie; posługiwać się leksyką specjalistyczną z zakresu filozofii w języku obcym; samodzielnie zdobywać i poszerzać wiedzę.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozumienia wagi znajomości języka obcego jako jednego z języków konferencyjnych oraz elementu pozwalającego na zajęcie lepszej pozycji w warunkach rosnącej konkurencji na rynku pracy; krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy i umiejętności z zakresu języka obcego; uczenia się przez całe życie.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

II.5. Warsztaty translatorskie II

Cel kształcenia: rozwijanie kompetencji językowych pozwalających na rozumienie, tłumaczenie i posługiwanie się leksyką specjalistyczną z zakresu filozofii w języku obcym na poziomie B2+.

Treści merytoryczne: wprowadzenie i ćwiczenie materiału leksykalno-gramatycznego umożliwiającego tłumaczenie wybranych tekstów specjalistycznych, zgodnie z wymaganiami B2+ ESOKJ, proporcjonalnie do przewidzianej liczby godzin zajęć; specyfika tłumaczenia tekstu naukowego; problemy przekładu związane z terminologią, nazwami własnymi, zapisem; typowe błędy w tłumaczeniu.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): specyfikę, główne zasady i techniki tłumaczenia tekstów specjalistycznych oraz podstawową terminologię z zakresu filozofii; znaczenie i wagę poprawnego tłumaczenia oraz interpretacji oryginalnych tekstów specjalistycznych związanych z dyscypliną.

Umiejętności (potrafi): zastosować adekwatne polskie odpowiedniki słowne terminów obcojęzycznych z zakresu filozofii, w tym również zweryfikować poprawność tłumaczenia i wskazać ewentualne błędy lub nieścisłości; poprawnie i efektywnie wykorzystać dostępne narzędzia translatorskie.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): podnoszenia kompetencji w zakresie znajomości języka obcego oraz umiejętności translatorskich zarówno dla celów własnych, jak i zawodowych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

II.6. Antropologia kulturowa

Cel kształcenia: zwrócenie uwagi na problematykę inności i różnorodności form i sposobów zachowania się człowieka, zwiększenie umiejętności w zakresie komunikacji międzykulturowej poprzez analizę sposobów myślenia, postrzegania, funkcjonowania „innych” kultur, i umiejętności „odczytywania” zjawisk kulturowych we współczesnej kulturze, wypracowanie postawy zainteresowania i otwartości na "inność".

Treści merytoryczne: wprowadzenie w terminologię, umiejscowienie antropologii kulturowej pośród nauk społecznych. Specyfika kultur typu magicznego, rozróżnienie magii i nauki. Systemy myślenia ludów wschodu. Sztuka w kulturze. Opis zjawisk kulturowych na przykładzie zachowań związanych ze sposobem postrzegania czasu i śmierci. Antropologia smaku. Omówienie pierwotnych wierzeń religijnych - szamanizm. Struktury społeczne: systemy pokrewieństw, małżeństwo- jego formy i regulacje kulturowe. Zagadnienia związane z antropologią ciała, antropologią smaku i antropologią rzeczy.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): rolę człowieka jako twórcy kultury; powiązania antropologii kulturowej z innymi dyscyplinami humanistycznymi i społecznymi; metody analizy, interpretacji, wartościowania i problematyzowania różnych wytworów kultury.

Umiejętności (potrafi): poprawnie stosować kategorie z zakresu antropologii kulturowej; krytycznie analizować zjawiska i wytwory kulturowe; zintegrować wiedzę z różnych dyscyplin humanistyki i nauk społecznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): samodzielnego poszerzania wiedzy antropologicznej w wymiarze interdyscyplinarnym; realizowania postawy szacunku i tolerancji wobec inności oraz odpowiedzialności za swoje postawy zawodowe i życiowe; czynnego uczestnictwa w życiu kulturowym; komunikowania się międzykulturowego i działania w grupie.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

II.7. Sztuka autoprezentacji

Cel kształcenia: wprowadzenie w problematykę i specyfikę sztuki autoprezentacji z naciskiem na naukę samodzielnego jej przygotowania i praktycznego zastosowania w konkretnych sytuacjach społecznych i zawodowych; wykształcanie umiejętności skutecznego prezentowania własnych osiągnięć, mocnych stron, planów i zamierzeń; przedstawienie reguł, na których opiera się efektywna autoprezentacja, m. in. takich jak umiejętność praktycznego wykorzystania metod perswazyjnych, negocjacyjnych oraz argumentacyjnych.

Treści merytoryczne: tematyka zajęć obejmuje szeroko rozumianą sztukę autoprezentacji. Zapoznanie z najważniejszymi elementami różnego rodzaju wystąpień. Samodzielne przygotowanie i wygłoszenie autoprezentacji z wykorzystaniem podstawowych i najbardziej charakterystycznych dla tego rodzaju wypowiedzi metod komunikacyjnych zarówno werbalnych, jak i niewerbalnych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady niezbędne do samodzielnego przygotowywania i wygłoszenia autoprezentacji; podstawowe zasady skutecznej komunikacji niewerbalnej i językowej; podstawowe metody i techniki wykorzystywane w efektywnej autoprezentacji.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać w autoprezentacji najbardziej skuteczne techniki werbalne i niewerbalne; określić i selekcjonować najbardziej skuteczne techniki werbalne i niewerbalne; posługiwać się w sposób krytyczny argumentacją; samodzielnie wyszukiwać informacje w źródłach tradycyjnych i elektronicznych, oceniając ich jakość i przydatność; samodzielnie przygotować i wygłosić autoprezentację.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): otwartości na nowe idee; zmiany opinii na własny temat w świetle dostępnych i przekonujących argumentów; dostrzegania i uznawania pluralizmu myślenia filozoficznego; podejmowania krytyki albo obrony własnych poglądów i dokonań; dostrzegania problematyki etycznej związanej z uczciwością i rzetelnością w sytuacji formułowania autooceny.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III. GRUPA TREŚCI KIERUNKOWYCH

III.1. Historia filozofii społecznej

Cel kształcenia: zapoznanie ze specyfiką filozofii społecznej, wprowadzenie w historyczne, filozoficzne koncepcje życia społecznego, które pojawiły się od starożytności do nowożytności; ukazanie ciągłości i zmiany problematyki filozofii społecznej oraz powodów wyłaniania się nowych pytań. Kształtowanie wyobrażeń otwartego charakteru pytań filozoficznych i pluralistycznej postawy na drodze poszukiwania prawdy (w dyskusji). Rozwijanie znajomości terminologii filozoficznej, umiejętność sprawnego posługiwania się językiem filozoficznym i analizy złożonych argumentów filozoficznych, umiejętność jasnego, precyzyjnego i elokwentnego wyrażania (w mowie i piśmie) własnych poglądów. Nabycie umiejętności otwartego i krytycznego myślenia, analizowania i rozwiązywania problemów, analizowania i interpretowania tekstów kultury.

Treści merytoryczne: wprowadzenie w historię filozofii społecznej. Zwrócenie uwagi na pojmowanie filozofii społecznej, jej fundamentów, dziejów i głównych problemów, relacji między filozofią społeczną a innymi działami filozofii czy naukami o społeczeństwie; prezentacja najważniejszych stanowisk filozoficznej refleksji nad życiem społecznym, które pojawiły się od starożytności do czasów nowożytnych; wykazanie ciągłości i zmiany problematyki filozofii społecznej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wpływ norm moralnych na kształt życia społecznego; zależności między filozofią społeczną a innymi dyscyplinami filozoficznymi (metafizyką, etyką, metodologią, filozofią polityki i filozofią kultury); wybrane stanowiska i kierunki filozofii społecznej (starożytnej, średniowiecznej, nowożytnej); ujęcia zależności pomiędzy ideami filozoficznymi (logos) a zmianami społecznymi (praxis) zaprezentowane w filozofii społecznej od starożytności do nowożytności; rodzaje więzi społecznych.

Umiejętności (potrafi): stosować wiedzę filozoficzną w formułowaniu hipotez odnoszących się do życia społecznego i w krytyce argumentacji innych autorów; analizować złożone argumenty filozofów społecznych (wykrywać składające się na nie tezy i założenia, rozpoznawać zależności między tezami); dostrzegać złożone zależności między teorią (ideami filozofii społecznej) a praktyką (procesami i instytucjami społecznymi); rekonstruować argumentacje wybranych stanowisk filozofii społecznej i porównywać je pod względem zbieżności i różnic.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zachowania ostrożności i odpowiedzialności w formułowaniu i wyrażaniu opinii o ważnych zagadnieniach życia międzyludzkiego; pracy nad krytyczną i otwartą postawą intelektualną i moralną; wrażliwości na nowatorskie koncepcje filozofii odnoszące się do życia społecznego; doceniania zaangażowanej postawy obywatelskiej.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

III.2. Etyka współczesna

Cel kształcenia: wiedza o najważniejszych koncepcjach etycznych współczesności, umiejętność rozróżniania różnych metod uzasadniania norm i ocen etycznych w etyce opisowej, refleksji metaetycznej i etyce normatywnej; wiedza o teoretycznym i praktycznym – życiowym znaczeniu etyki

Treści merytoryczne: wprowadzenie w zagadnienia etyki współczesnej; metody badawcze w etyce współczesnej (ujęcie normatywne, opisowe i metaetyczne); analiza niektórych współczesnych koncepcji etycznych: intuicjonizm etyczny Georga Moore'a. Przedstawienie problemów etycznych w myśli egzystencjalnej – Jean Paul Sartre i Martin Heidegger, fenomenologicznej etyki wartości Maxa Schelera, etyki filozofii dialogu, myśli etycznej Emmanuel Levinasa; omówienie problemów etyki środowiskowej, etyki Mahatmy Gandhiego, etyki opisowej Marii Ossowskiej i etyki niezależnej Tadeusza Kotarbińskiego. Zagadnienie prawa a moralności w myśli etycznej Leona Petrażyckiego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): w stopniu pogłębionym źródła, istotę, sposób funkcjonowania norm określających ludzkie zachowania oraz determinujących struktury, instytucje i więzi społeczne.

Umiejętności (potrafi): wykazywać złożone zależności między kształtowaniem się idei filozoficznych a procesami społecznymi i kulturowymi; analizować i porównywać złożone stanowiska filozoficzne, wskazywać zawarte w nich założenia, tezy i argumenty oraz ocenić przydatność typowych metod, procedur i dobrych praktyk do realizacji zadań związanych z różnymi rodzajami działalności indywidualnej, społecznej i kulturalnej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): spełnienia etycznych wymagań związanych z wykonywaną pracą zawodową, badawczą i publikacyjną; podejmowania indywidualnych i zespołowych działań na rzecz podnoszenia jakości pracy zawodowej; odpowiedniego pełnienia ról zawodowych z uwzględnieniem zmieniających się potrzeb społecznych, w tym: rozwijania dorobku zawodu, podtrzymywania etosu zawodu, przestrzegania i rozwijania zasad etyki zawodowej oraz działania na rzecz przestrzegania tych zasad.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

III.3. Teoria i praktyka interpretacji

Cel kształcenia: zapoznanie z metodami rozumienia i strategii interpretacyjnych tekstów kultury z uwzględnieniem funkcjonowania ich w szerszym kontekście (m.in. kulturowym, społecznym, politycznym).

Treści merytoryczne: pojęcie tekstu kultury. Teksty werbalne i niewerbalne. Kultura jako komunikacja. Intencja i znaczenie. Znaczenie i interpretacja. Gramatyka tekstu a stylistyka i retoryka. Relacja między tekstem, kontekstem językowym, kulturowym, ideologicznym. Strategie interpretacyjne: hermeneutyczna, psychoanalityczna, mitopoetycka, strukturalistyczna, konstruktywistyczna, dekonstrukcyjna, intertekstualna, semiotyczna, postkolonialna, genderowa, posthumanistyczna, etyczna. Intertekstualność i intertekst. Interpretacja i nadinterpretacja.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wielość możliwości interpretacyjnych tekstu oraz ich zastosowania w określaniu znaczenia wytworów kultury, metody ich analizy i interpretacji.

Umiejętności (potrafi): wybrać i zastosować odpowiednią do konkretnego tekstu metodę interpretacyjną, przeprowadzić samodzielną analizę i interpretację z uwzględnieniem wiedzy o kontekście społecznym i historyczno-kulturowym tekstu; wyszukiwać, selekcjonować i analizować informacje z różnych źródeł oraz formułować na tej podstawie krytyczne sądy.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): ostrożnego wyrażania krytycznych opinii oraz otwartego osądu poglądów innych ludzi.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

III. 4. Krytyczna analiza tekstu kulturowego

Cel kształcenia: ćwiczenie interpretacji oraz krytyki tekstów kultury, rozwijanie umiejętności analizy tekstu oraz oceny przedstawionych w nim idei, utrwalenie świadomości posługiwania się językiem oraz sprawnego oddziaływania słowem.

Treści merytoryczne: lektura tekstów, stawianie pytań, tworzenie analiz i diagnoz.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wielość możliwości interpretacyjnych tekstu kulturowego oraz możliwość ich zastosowania w określaniu znaczenia wytworów kultury.

Umiejętności (potrafi): interpretować tekst kulturowy, stawiać pytania dotyczące wyrażonych w nim idei, świadomie operować słowem.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznego osądu wypowiedzi własnych innych osób, krytyki swoich argumentów i ich modyfikacji w wyniku dyskusji.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III.5. Terapia filozoficzna

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawowymi problemami lokującymi się na skrzyżowaniu dwóch dziedzin wiedzy: filozofii i psychoterapii.

Treści merytoryczne: rozróżnienie przedmiotu formalnego filozofii i przedmiotu formalnego psychoterapii. Wskazanie na filozoficzne podstawy wszelkich nurtów psychoterapeutycznych. Omówienie specyfiki psychoterapii filozoficznej (mentaloterapii). Ćwiczenie głównych technik psychoterapii filozoficznej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wkład filozofii w proces pomagania ludzkiej psychice i umysłowi.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać wiedzę filozoficzną w mentaloterapii.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): odpowiedzialnego wykorzystywania wiedzy w relacjach międzyludzkich.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III. 6. Seminarium magisterskie i praca dyplomowa I

Cel kształcenia: kształcenie umiejętności formułowania dłuższych wypowiedzi pisemnych niezbędnych do powstania pracy dyplomowej, w tym: formułowania problemu badawczego, doboru odpowiedniej literatury i kwerendy źródeł, przestrzegania jakości merytorycznej oraz normy językowej, stylistycznej i gatunkowej tekstu naukowego; rozwój umiejętności prowadzenia własnych działań badawczych z wykorzystaniem istniejącej podbudowy teoretycznej.

Treści merytoryczne: zagadnienia ściśle związane z powstawaniem kolejnych etapów pracy magisterskiej. Wybór tematu i przygotowanie konspektu pracy oraz opracowanie założeń metodologicznych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady opracowania tekstu naukowego ze szczególnym uwzględnieniem filozofii; narzędzia, pozwalające na wyszukiwanie i wykorzystanie informacji z zakresu filozofii.

Umiejętności (potrafi): realnie oceniać swoje możliwości twórcze w odniesieniu do wybranych zagadnień badawczych; doskonalić swoje umiejętności formułowania na piśmie wypowiedzi o charakterze naukowym oraz odczytywać i interpretować teksty filozoficzne.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): efektywnego planowania i organizacji własnej pracy; wykorzystania w praktyce zdobytej wiedzy w zakresie tematu pracy; krytycznej oceny swojej wiedzy i umiejętności; rozumienia potrzeby samokształcenia i dalszego rozwoju.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III.7. Seminarium magisterskie i praca dyplomowa II

Cel kształcenia: formułowanie dłuższych wypowiedzi pisemnych oraz rozwiązywanie bardziej szczegółowych problemów, związanych z wybranym tematem, a także rozwijanie

umiejętności badawczych i pogłębienie wiedzy z wybranego zakresu filozofii, z wykorzystaniem stosownego aparatu metodologicznego.

Treści merytoryczne: opracowanie metodologii pracy, zebranie bibliografii, przetwarzanie materiału badawczego; zaprezentowanie planu pracy oraz wskazanych przez promotora części pracy; dyskusja dotycząca proponowanej struktury pracy oraz aspektów formalnych i treściowych zredagowanych rozdziałów.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady opracowania tekstu naukowego ze szczególnym uwzględnieniem filozofii; narzędzia pozwalające na wyszukiwanie i wykorzystanie informacji z zakresu filozofii.

Umiejętności (potrafi): realnie oceniać swoje możliwości twórcze w odniesieniu do wybranych zagadnień badawczych; doskonalić swoje umiejętności formułowania na piśmie wypowiedzi o charakterze naukowym oraz odczytywać i interpretować teksty filozoficzne.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): nabywania umiejętności zdystansowanej, krytycznej analizy i dyskusowania kwestii teoretycznych; kształtowania kryteriów krytycznej i obiektywnej oceny logicznych, językowych oraz merytorycznych właściwości przedstawionych tekstów i wypowiedzi.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III. 8. Seminarium magisterskie i praca dyplomowa III

Cel kształcenia: formułowanie dłuższych wypowiedzi pisemnych niezbędnych do powstania pracy dyplomowej; rozwiązywanie bardziej szczegółowych zagadnień badawczych, związanych z tematem pracy; rozwój umiejętności krytycznego i analitycznego podejścia do postawionych problemów badawczych.

Treści merytoryczne: analiza kwestii merytorycznych oraz językowych związanych z przygotowaniem pracy; analizowanie i ewaluacja przygotowanych rozdziałów pracy dyplomowej; referowanie wybranych zagadnień.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady opracowania tekstu naukowego ze szczególnym uwzględnieniem filozofii; narzędzia pozwalające na wyszukiwanie i wykorzystanie informacji z zakresu filozofii; zagadnienia z dziedziny będącej przedmiotem seminarium i pracy dyplomowej.

Umiejętności (potrafi): realnie oceniać swoje możliwości twórcze w odniesieniu do wybranych zagadnień badawczych; doskonalić swoje umiejętności formułowania na piśmie wypowiedzi o charakterze naukowym oraz odczytywać i interpretować teksty filozoficzne.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): komunikowania wyników przeprowadzonych badań; ponoszenia odpowiedzialności za własne przygotowanie do pracy oraz podejmowane decyzje.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III. 9. Seminarium magisterskie i praca dyplomowa IV

Cel kształcenia: ukończenie całości rozprawy i jej ewentualna poprawa według zaleceń promotora; przygotowanie ostatecznej wersji pracy dyplomowej.

Treści merytoryczne: szczegółowe zagadnienia związane z powstawaniem kolejnych etapów pracy magisterskiej; rozwiązanie założonych problemów badawczych, sformułowanie wniosków; podsumowanie opisu i analizy wybranej problematyki.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady opracowania tekstu naukowego ze szczególnym uwzględnieniem filozofii; narzędzia pozwalające na wyszukiwanie i wykorzystanie informacji z zakresu filozofii; zagadnienia z dziedziny będącej przedmiotem seminarium i pracy dyplomowej.

Umiejętności (potrafi): realnie oceniać swoje możliwości twórcze w odniesieniu do wybranych zagadnień badawczych; doskonalić swoje umiejętności formułowania na piśmie wypowiedzi o charakterze naukowym oraz odczytywać i interpretować teksty filozoficzne.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): efektywnego planowania i organizacji własnej pracy; wykorzystania w praktyce zdobytej wiedzy z zakresu wybranych aspektów filozofii; krytycznej oceny swojej wiedzy i umiejętności; rozumienia potrzeby samokształcenia i dalszego rozwoju.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III.10. Przedmiot do wyboru I

1. Praktyczna filozofia wartości

Cel kształcenia: położenie nacisku na praktyczny wymiar działania wartości w życiu społecznym - np. w rozstrzyganiu istotnych dylematów etycznych, rozstrzyganiu konfliktów, itp.

Treści merytoryczne: prezentacja relacji między aksjologią a innymi dyscyplinami filozoficznymi – m.in. antropologią filozoficzną, etyką normatywną; ukazanie znaczenia wartości (szczególnie wartości moralnych) dla kultury, światopoglądu i ideologii oraz ich znaczenia praktycznego w niwelowaniu i wygaszaniu sytuacji konfliktowych. Symulacja sytuacji konfliktowych, różne typy konfliktów wewnętrznych i społecznych. Dylematy wewnętrzne i sposoby minimalizowania strat moralnych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): źródła, istotę, sposób funkcjonowania norm określających ludzkie zachowania oraz determinujące struktury, instytucje społeczne i więzi społeczne; wpływ różnorodnych norm na jednostkę i społeczeństwo.

Umiejętności (potrafi): samodzielnie zdobywać wiedzę, poszerzać umiejętności badawcze oraz planować projekty badawcze; posługiwać się narzędziami teoretycznymi w celu analizowania motywów i wzorów ludzkich zachowań oraz diagnozować i prognozować sytuacje i strategie działań praktycznych; rozpoznawać typowe sposoby argumentowania w wypowiedziach ustnych i pisemnych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uczestnictwa w życiu społecznym i kulturalnym; interesowania się nowatorskimi koncepcjami filozoficznymi w powiązaniu z innymi częściami życia kulturalnego, społecznego i indywidualnego.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

2. Komunikacja wizualna

Cel kształcenia: zapoznanie z wybranymi aspektami teorii i praktyki komunikacji wizualnej. Wprowadzenie do zagadnień analizy formy oraz problematyki analizy i interpretacji treści obrazu. Wprowadzenie do analizy komunikatów wizualnych funkcjonujących w różnych obszarach aktywności społecznej.

Treści merytoryczne: specyfika komunikacji wizualnej w ujęciu różnych dyscyplin wiedzy (psychologia, semiotyka, historia i teoria sztuki, projektowanie graficzne, typografia). Komunikacja wizualna wczoraj i dziś. Wybrane teorie komunikacji wizualnej. Oddziaływanie obrazu na odbiorcę, metody perswazji wizualnej i propaganda. Wprowadzenie do analizy obrazu. Informacja wizualna w przestrzeni publicznej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wybrane zagadnienia z zakresu komunikacji wizualnej operując znaną mu terminologią; wielość i różnorodność form obrazowania; powiązania i różnice stanowisk pomiędzy dyscyplinami wiedzy, których wspólnym przedmiotem badań jest obraz.

Umiejętności (potrafi): identyfikować specyfikę dziedziny, jaką jest komunikacja wizualna, wyszukiwać, selekcjonować i integrować informacje korzystając z różnych źródeł; dostrzec zmiany, jakie zachodziły w komunikacji wizualnej na przestrzeni dziejów; analizować i interpretować wytwory kultury wizualnej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykazywania zainteresowania tradycyjnym oraz nowatorskimi formami obrazowania; uczestnictwa w życiu kulturalnym; wykazywania troski o zachowanie dziedzictwa kulturowego.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

III.11. Filozofia polska

Cel kształcenia: zapoznanie z dorobkiem polskich filozofów, co jest niezbędne dla zrozumienia istoty procesów kształtujących specyfikę polskiej kultury.

Treści merytoryczne: omówienie koncepcji filozoficznych w układzie chronologicznym m. in: teorie filozoficzne: Witelona, Mateusza z Krakowa, Grzegorza z Sanoka, Andrzeja Frycza-Modrzewskiego, Szymona Budnego, Stanisław Staszica, Jana Śniadeckiego, Aleksandra Świętochowskiego, Juliana Ochorowicza, Edwarda Abramowskiego, Wincentego Lutosławskiego, Stanisława Brzozowskiego, Kazimierza Twardowskiego, Tadeusza Kotarbińskiego, Władysława Tatarkiewicza, Jana Łukasiewicza, Tadeusza Czeżowskiego, Romana Ingardena, Leszka Kołakowskiego i Józefa Tischnera.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): związki między refleksją filozoficzną a różnorodnymi zjawiskami kulturowymi.

Umiejętności (potrafi): samodzielnie zdobywać wiedzę, poszerzać umiejętności badawcze oraz planować projekty badawcze; posługiwać się narzędziami teoretycznymi w celu analizowania motywów i wzorów ludzkich zachowań oraz diagnozować i prognozować sytuacje i strategie działań praktycznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): respektowania etycznych wymagań związanych z wykonywaną pracą zawodową, badawczą i publikacyjną.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

III.12. Filozofia kultury

Cel kształcenia: rozwijanie wiedzy w zakresie współczesnej teorii i filozofii kultury. Poznanie podstawowych koncepcji kultury, jakie rozwinęły się w filozofii u schyłku XIX wieku i w dwudziestym stuleciu; nabycie umiejętności analizy zjawisk kulturowych; wskazanie związku między różnorodnymi odmianami kultury a poglądami filozoficznymi; formułowanie krytyki zjawisk kulturowych z pozycji filozoficznych (aksjologicznych, metafizycznych, itp.).

Treści merytoryczne: wprowadzenie w zagadnienia współczesnej filozofii kultury: jej krótki rys historyczny, zasadnicze spory i rozstrzygnięcia. Zapoznanie ze specyfiką filozoficznej refleksji nad kulturowymi wytworami człowieka, ich źródłami, istotą, konsekwencjami dla wiedzy oraz praktycznej sfery życia. Analizie poddane zostaną m.in. stanowiska filozofii życia, freudyzmu, neokantyzmu, fenomenologii, hermeneutyki, szkoły frankfurckiej, strukturalizmu, postmodernizmu. Relacje między filozofią i socjologią oraz antropologią kultury.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): filozoficzne koncepcje kultury; związki między filozofią kultury a głównymi działami i dyscyplinami filozofii oraz innymi dziedzinami nauki, badającymi zjawiska kulturowe.

Umiejętności (potrafi): samodzielnie dobierać materiały źródłowe i monograficzne do podejmowanych problemów i przygotowujących wystąpień; odróżniać filozoficzną interpretację zjawisk kulturowych od ujęć socjologicznych, historycznych, antropologicznych itp.; wskazywać zależności między ideami filozoficznymi a różnorodnymi zjawiskami kultury.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zaangażowania i uczestnictwa w życiu kulturalnym; uznania znaczenia filozofii w rozwoju i interpretacji zjawisk kulturowych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

III.13. Filozofia przyrody

Cel kształcenia: wprowadzenie w zagadnienia filozoficzno-przyrodnicze, najważniejsze problemy i rozstrzygnięcia, podstawową terminologią, założeniami poglądów i ich konsekwencjami.

Treści merytoryczne: podstawowe pojęcia i zagadnienia filozofii przyrody. Koncepcje filozofii przyrody. Spory o przasadę świata. Modele kosmologiczne. Zagadnienie

początkowej osobliwości. Atomizm. Filozoficzne koncepcje przestrzeni Filozoficzne koncepcje czasu. Indeterminizm kontra determinizm. Problem strzałki czasu. Problem definicji biologicznego życia. Koncepcje powstania życia. Zagadnienia ewolucjonizmu. Emergencja. Samoorganizacja. Starożytna filozofia przyrody - jońska rewolucja. Problem matematyczności przyrody - Pitagoras i jego następcy. Nowe podejście do przyrody w filozofii renesansu (Bruno, Galileusz). Problem zmienności przyrody – darwinizm a kreacjonizm. Praktyczna filozofia przyrody - wzrost filozoficznych zainteresowań przyrodą w kontekście kryzysu ekologicznego. Filozofia przyrody jako estetyka natury.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): istotę i podstawowe zagadnienia filozofii przyrody; podstawową terminologię z zakresu filozofii przyrody.

Umiejętności (potrafi): przeprowadzić krytyczną analizę i interpretację ważnych poglądów filozoficzno-przyrodniczych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uczenia się przez całe życie; stosowania zdobytej wiedzy do interpretacji zjawisk otaczającego świata; prawidłowego identyfikowania i rozstrzygania dylematów związanych z wykonywaniem zawodu.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

III.14. Filozofia religii

Cel kształcenia: zapoznanie z dorobkiem myślowym, historią religii; stosowanie filozoficznej siatki pojęciowej do analizy fenomenu religii; polepszenie orientacji w identyfikowaniu i interpretowaniu różnorodności religijnej.

Treści merytoryczne: omówienie początków religii na przykładzie szamanizmu; metodologia badań religioznawczych w powiązaniu z filozofią; przegląd głównych religii na świecie. Omówienie siatki terminologiczno-pojęciowej filozoficznej i jej zastosowanie do wybranych zagadnień religii, definicje religii i świętości, sacrum i profanum. Religijność zwyczajna a mistyka. Wpływ religii na życie społeczne. Religia, filozofia a duchowość. Przyszłość religii.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): genezę religii i czynniki ją determinujące; związki między pojęciami filozoficznymi a religioznawczymi i teologicznym; paralele między religią a funkcjonowaniem umysłu.

Umiejętności (potrafi): identyfikować główne religie ludzkości i religie etniczne; rozpoznawać specyficzność zjawisk religijnych w odróżnieniu od innych zjawisk kulturowych; przewidywać ogólne trendy przyszłości religii.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): widzenia powiązań między przeżyciami duchowymi a życiem społecznym, ekonomicznym, politycznym; spożytkowania wiedzy w praktyce codziennego życia.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

III. 15. Krytyczna analiza tekstu filozoficznego

Cel kształcenia: kształtowanie postawy dociekliwości i refleksyjności wobec myśli filozoficznej, a w szerszym rozumieniu wobec różnorodności i złożoności uniwersum oraz twórczego, krytycznego, i konsekwentnego myślenia, oraz uzasadniania własnych poglądów.

Treści merytoryczne: praca z tekstem filozoficznym, nauka krytycznej analizy tekstu, zasady publikacji tekstu filozoficznego. Klasyczne pojęcia i problemy filozofii ukazane na podstawie analiz źródłowych, kluczowe terminy filozoficzne.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): sposób rekonstruowania koncepcji filozoficznych, charakteryzowania elementów ontologii – metafizyki oraz głównych problemów specyficznych dla danej dziedziny refleksji filozoficznej.

Umiejętności (potrafi): samodzielnie, w pogłębiony sposób, wnikliwie analizować i interpretować teksty filozoficzne, poprawnie zastosować poznaną terminologię,

w dyskusjach zwiększać precyzję swego języka i dbać o logiczną stronę wypowiedzi, myśleć twórczo, krytycznie i konsekwentnie.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): otwartości, krytycznego myślenia, kształtowania świadomej postawy w formułowaniu i przedstawianiu własnych poglądów w oparciu o fundamentalne racje uzasadniające; postawy szacunku dla pluralizmu myślowego, z jednoczesną postawą nietolerancji wobec tez nielogicznych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III.16. Warsztat kreatywnego pisania I

Cel kształcenia: nabycie praktycznej wiedzy w zakresie świadomej pracy z tekstem. Doskonalenie umiejętności tworzenia tekstu.

Treści merytoryczne: doskonalenie kompetencji pisarskich; analiza wyników pracy twórczej; poznawanie technik i metod narracyjnych oraz opisowych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady tworzenia utworu literackiego.

Umiejętności (potrafi): napisać tekst i krytycznie go ocenić; wykorzystywać swoje pomysły do tworzenia tekstów literackich.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dostrzeżenia znaczenia kreatywnego pisania w swoim życiu oraz pogłębiania własnych umiejętności w tym zakresie.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III.17. Warsztat kreatywnego pisania II

Cel kształcenia: nabycie umiejętności interpretowania tekstów eseistycznych, swobodnej dyskusji i kreatywnej interpretacji wybranych tekstów.

Treści merytoryczne: analiza i interpretacja filozoficznych tekstów eseistycznych, przygotowanie eseju o tematyce filozoficznej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady publikacji tekstu filozoficznego.

Umiejętności (potrafi): przygotowywać prace pisemne z wykorzystaniem literatury filozoficznej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): ciągłego dokształcania się, rozwoju zawodowego i kreatywności.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III.18. Semiotyka praktyczna

Cel kształcenia: wprowadzenie w zagadnienia semiotyczne oraz wyrobienie umiejętności korzystania z narzędzi analizy semiotycznej.

Treści merytoryczne: język jako system znaków, znaki; struktura języka; funkcje semantyczne. Analiza semantyczno-kategorialna, relacje pragmatyczne. Defekty wyrażań.

Źródła naszych przekonań, przekonania racjonalne i nieracjonalne (kryteria racjonalności).

Argumenty: struktura, poprawność oraz typy. Rozumowania, ich typy i źródła błędów. Reguły dyskusji racjonalnej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawową terminologię; metody analizy semiotycznej; zasady komunikacji.

Umiejętności (potrafi): samodzielnie wyszukiwać i gromadzić informacje; prawidłowo posługiwać się terminologią; wykorzystywać narzędzia analityczne w praktyce.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uczenia się; pracy w grupie; formułowania i rozwiązywania problemów badawczych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III. 19. Przedmiot do wyboru II

1.Płeć w kulturze

Cel kształcenia: zapoznanie z wybranymi teoriami na temat płci, kobiecości, męskości, różnicy płciowej.

Treści merytoryczne: płeć biologiczna a płeć kulturowa, esencjalizm a konstruktywizm, płeć w antyku, płeć w średniowieczu, płeć a nowoczesność, płeć a ponowoczesność, społeczne konstruowanie płci, płeć a rasa, etniczność, klasa i polityka, wielowarstwowe pojęcie płci, płeć jako proces, model niebinarnego pojęcia płci, patriarchy, androgyniczność kultury, feminizacja kultury, płeć a moralność, seksualność, transpłciowość, interseksualność, krytyka *gender studies*.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wybrane pojęcia, koncepcje i zagadnienia z filozoficznych i interdyscyplinarnych badań nad płcią, szczególnie płcią kulturową.

Umiejętności (potrafi): zreferować i skomentować wybrane koncepcje na temat płci, specjalnie płci kulturowej; identyfikować i interpretować zagadnienia związane z płcią w kulturze i życiu społecznym z wykorzystaniem zdobytej wiedzy.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): udziału w debatach na temat płci kulturowej, konstruktywnej krytyki i uogólnień w świetle aktualnej wiedzy.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

2. Myślenie i działanie projektowe

Cel kształcenia: zapoznanie z metodyką Design Thinking. Zaznajomienie z narzędziami metodyki Design Thinking oraz omówienie ich specyfiki. Przygotowanie do pracy zespołowej i zespołowym przygotowaniem, prowadzeniem i rozliczeniem projektów.

Treści merytoryczne: problematyka działania i myślenia projektowego. Dostarczenie wiedzy pomocnej w przełamywaniu schematów myślenia i działań związanych z realizacją kreatywnych przedsięwzięć oraz przekazaniu umiejętności pozwiązanych z realizacją własnych planów w zaprojektowany sposób; problematyka planowania pracy projektowej, analiza ryzyka i określania potrzebnych zasobów, budowanie harmonogramów, rozwiązywania problemów oraz zarządzania czasem. Realizacja procesu projektowego na podstawie konkretnego problemu społecznego, kulturowego lub ekonomicznego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): normy konstytuujące i regulujące struktury i instytucje społeczne oraz o źródła tych norm, ich naturę, zmiany i drogi wpływania na ludzkie zachowania w kontekście myślenia i działania projektowego; relacje zachodzące między ludźmi oraz grupami społecznymi; rodzaje więzi społecznych i międzyludzkich.

Umiejętności (potrafi): wykrywać proste zależności między kształtowaniem się pojęć działania i myślenia projektowego i ich praktycznymi zastosowaniami; identyfikować normatywne ugruntowanie różnych instytucji społecznych i działań indywidualnych i potrafi je wykorzystać w praktyce; prowadzić na poziomie podstawowym pracę badawczą i zastosować wiedzę do konkretnych działań projektowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): ciągłego doksztalcania się i rozwoju zawodowego; twórczej analizy nowych sytuacji i problemów, samodzielnego formułowania problemów i ich rozwiązania; organizowania swojej pracy i krytycznego oceniania stopnia jej zaawansowania.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III. 20. Wykład monograficzny I

1. Konflikty moralne w wymiarze indywidualnym i społecznym

Cel kształcenia: wprowadzenie w problematykę konfliktów w wymiarze indywidualnym i społecznym. Podstawowa terminologia teorii konfliktów, typy konfliktów, sposoby zapobiegania bądź łagodzenia skutków konfliktów.

Treści merytoryczne: konflikty klasyczne i moralne, rozróżnienie i stratyfikacja konfliktów. Funkcje – nie zawsze pejoratywnie pojmowane – konfliktów w życiu jednostkowym i społecznym. Sposoby zapobiegania konfliktom przy założeniu, że nie zawsze istnieje konieczność zapobiegania im.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): źródła, istotę, sposób funkcjonowania norm określających ludzkie zachowania oraz determinujących struktury, instytucje społeczne i więzi społeczne; wpływ różnorodnych norm na jednostkę i społeczeństwo.

Umiejętności (potrafi): wykrywać złożone zależności między kształtowaniem się idei filozoficznych, a procesami społecznymi i kulturowymi; rozpoznawać typowe sposoby argumentowania w wypowiedziach ustnych i pisemnych; formułować w mowie i na piśmie problemy filozoficzne, stawiać tezy i krytycznie je komentować.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uznania znaczenia refleksji humanistycznej dla formowania się i jakości relacji społecznych i osobowych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

2. Filozofia umysłu

Cel kształcenia: poszerzenie wiedzy z zakresu teorii bytu i teorii poznania w kontekście relacji umysł-ciało. Rozwinięcie zdolności krytycznego myślenia.

Treści merytoryczne: prezentacja klasycznych rozwiązań relacji umysł-ciało. Przedstawienie współczesnych kierunków oraz teorii dotyczących relacji między umysłem a ciałem, również uwzględnione zostaną koncepcje powiązane z filozofią informacji. Zilustrowany zostanie zarówno aspekt ontologiczny, epistemologiczny oraz aksjologiczny.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): powiązania teoretyczne między koncepcjami filozoficznymi a teoriami naukowymi; pojęcia z psychologii i filozofii wyznaczone przez dziedzinę przedmiotową filozofii informacji; klasyczne i współczesne koncepcje z filozofii umysłu.

Umiejętności (potrafi): odnajdywać informacje o filozofii umysłu w źródłach elektronicznych i pisanych oraz umie oceniać zawartość informacyjną tych źródeł; rekonstruować i krytycznie analizować argumentacje stosowane w filozofii umysłu; samodzielnie interpretować teksty z filozofii umysłu; dostrzegać twierdzenia i założenia charakterystyczne dla danych koncepcji naukowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uznania wartości teorii z filozofii umysłu dla głębszego rozumienia procesów uczenia się i istoty człowieczeństwa; zaakceptowania konsekwencji społecznych do jakich prowadzą współczesne koncepcje z filozofii umysłu.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

III.21. Współczesna filozofia polityki

Cel kształcenia: zapoznanie z osobliwością filozofii polityki. Główne problemy i nurty współczesnej filozofii polityki, a także w poglądy najznamienitszych współczesnych filozofów polityki oraz w relacje pomiędzy ideami filozoficznymi a praktyką polityczną. Kształtuje wyobrażenie otwartego charakteru ważnych życiowo pytań i pluralistycznej postawy na drodze poszukiwania prawdy (w sporze). Rozwija znajomość terminologii filozoficznej, umiejętność sprawnego posługiwania się językiem filozoficznym i analizy złożonych argumentów filozoficznych, przez co służy rozwijaniu umiejętności jasnego, precyzyjnego i elokwentnego wyrażania (w mowie i piśmie) własnych poglądów. Wypracowuje lepsze zrozumienie świata społeczno-politycznego, postawę obywatelską, umiejętność otwartego i krytycznego myślenia, analizowania i rozwiązywania problemów, analizowania i interpretowania tekstów kultury, odpowiedzialność moralną.

Treści merytoryczne: główne problemy i stanowiska współczesnej filozofii polityki. Wolność, sprawiedliwość, równość, polityka (geneza, natura), władza polityczna (geneza, natura), najlepszy urząd, polityka a gospodarka, jednostka a wspólnota, pluralizm a jedność polityczna, sfera prywatna a sfera publiczna, utopia a realizm, racjonalność w polityce. Do prezentacji wybrane zostały stanowiska, które po II wojnie światowej spotkały się z żywym odbiorem, wywarły znaczący wpływ na rozwój myślenia o polityce czy kształt praktyki politycznej. Punktem wyjścia spotkań jest definicja filozofii polityki, omówienie jej fundamentów, problemów i dziejów. Przedstawienie poszczególnych kierunków filozofii polityki polega na rekonstrukcji charakterystycznych dla nich wątków myślowych i założeń

w poglądach konkretnych myślicieli (liberalizm - A. Hayek, J. Rawls; libertarianizm - R. Nozick; konserwatyzm - L. Strauss; komunitaryzm - M. Walzer; feminizm - K. Millet, S.M. Okin, C. Pateman, D. Engster; socjalizm - M. Horkheimer, T.W. Adorno, E. Laclau i C. Mouffe, demokracja deliberatywna - J. Habermas i I.M. Young). Omówienie poglądów „kласyków” współczesnej filozofii polityki ma także ukazać oryginalność i nowatorstwo danego myśliciela. Poglądy takich myślicieli, jak: I. Berlin i J. Rawls (liberalizm), M.N. Rothbard (libertarianizm), C. Schmitt i M. Oakeshott (konserwatyzm), M. Sandel (komunitaryzm). Problemy współczesnej filozofii polityki: polityka i władza polityczna, wolność a władza polityczna, sprawiedliwość i równość, jednostka a wspólnota, sfera prywatna a sfera publiczna, najlepszy ustrój, utopia a realizm, rozum w polityce. Na bazie przeprowadzonych analiz tekstów słuchacze będą rekonstruowali poglądy współczesnych filozofów polityki, podejmowali ich krytykę, dokonywali ich porównania oraz artykułowali własne poglądy.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wpływ norm moralnych na kształt życia politycznego; zależności między filozofią polityki a innymi subdyscyplinami filozoficznymi (metafizyką, etyką, metodologią i filozofią społeczną); wybrane stanowiska współczesnej filozofii polityki (liberalizm, libertarianizm, konserwatyzm, komunitaryzm, socjalizm, feminizm, demokrację deliberatywną); poglądy najwybitniejszych współczesnych filozofów polityki; ujęcia zależności pomiędzy ideami filozoficznymi (logos) a zmianami społeczno-politycznymi (praxis) zaprezentowane we współczesnej filozofii polityki.

Umiejętności (potrafi): analizować złożone argumenty współczesnych filozofów polityki (wykrywać składające się na nie tezy i założenia, rozpoznaje zależności między tezami); dostrzegać złożone zależności między teorią (ideami filozofii polityki) a praktyką (procesami i instytucjami społeczno-politycznymi); rekonstruować argumentacje wybranych stanowisk współczesnej filozofii polityki, porównuje je pod względem zbieżności i różnic.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zachowania ostrożności i odpowiedzialności w formułowaniu i wyrażaniu opinii o ważnych życiowo zagadnieniach; pracy nad krytyczną i otwartą postawą intelektualną i moralną; przejawiania wrażliwości na nowatorskie koncepcje filozofii polityki; doceniania postaw obywatelskich.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

III. 22. Społeczeństwo informacyjne

Cel kształcenia: poszerzenie wiedzy na temat rodzajów społeczeństw (ujęcie historyczne, ujęcie filozoficzne), umiejętność identyfikacji ogólnych własności i procesów charakterystycznych dla społeczeństwa informacyjnego, predykcje rozwoju ICTs dla życia społecznego.

Treści merytoryczne: koncepcje życia społecznego, definicje społeczeństwa informacyjnego. Geneza społeczeństwa informacyjnego (ujęcie historyczne, ujęcie filozoficzne). Analiza wybranych zjawisk charakterystycznych dla społeczeństwa informacyjnego. Predykcje rozwoju ICTs dla życia społecznego. Antropologia informacyjna.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia związane z ICTs oraz konsekwencje ICTs dla życia społecznego; wydarzenia historyczne i koncepcje filozoficzne, które doprowadziły do powstania społeczeństwa informacyjnego; implikacje społeczne i antropologiczne szeroko pojętej technologii IT.

Umiejętności (potrafi): krytycznie myśleć o koncepcjach społecznych; formułować hipotezy o relacji między współczesnymi technologiami przetwarzania informacji a życiem społecznym; dostrzegać złożone zależności normatywno-aksjologiczne w społeczeństwach wysokich technologii; podejmować próby formułowania rozwiązań konkretnych problemów życia społecznego; dostrzec zależność między sposobem życia społecznego a ideami filozoficznymi.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dostrzegania rozwoju własnych umiejętności poznawczych ze szczególnym uwzględnieniem technologii IT; zrozumienia zasad etycznych w poprawnym kształtowaniu życia społecznego; przygotowania pracy w zespole na wybrany temat związany z koncepcjami społeczeństwa informacyjnego.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

III.23. Bioetyka

Cel kształcenia: zaznajomienie z uwarunkowaniami wybranych problemów bioetycznych. Przedstawienie specyfiki zagadnień bioetycznych.

Treści merytoryczne: teoretyczne podstawy bioetyki, wybrane zagadnienia bioetyki, etyka ochrony zwierząt, etyczne implikacje rozwoju biotechnologii i zmian medycyny, współczesne problemy globalne w perspektywie etyki.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): główne problemy bioetyki, złożoność i multidyscyplinarność problemów bioetycznych, tłumaczy uwarunkowania moralne, religijne i społeczne wybranych problemów bioetycznych.

Umiejętności (potrafi): rozpoznać i ocenić etyczne aspekty rozwoju biotechnologii i medycyny oraz wynikające z nich korzyści i zagrożenia, odwołać się do myślenia systemowego i holistycznego (niezbędnego w bioetyce), rozpoznawać i identyfikować najistotniejsze elementy własnego systemu wartości i norm moralnych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przyjmowania podstaw, które chronią ludzką godność i tożsamość w kontekście zastosowań biotechnologii i medycyny, angażowania się w działania sprzyjające ochronie zwierząt i środowiska naturalnego.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

III.24. Kognitywistyka

Cel kształcenia: wprowadzenie w problematykę współczesnej kognitywistyki, jej najważniejszych problemów, koncepcji i strategii badawczych. Zapoznanie z podstawową terminologią, podstawowymi założeniami oraz konsekwencjami.

Treści merytoryczne: prezentacja osiągnięć kognitywistyki jako nauki i jej współczesnych możliwości w opisie zachowań ludzi. Możliwości kognitywistyki zostaną zaprezentowane na przykładzie neuropsychologii: zaburzenia percepcji i uwagi, autyzm i zespół sawanta, zaburzenia pamięci, zaburzenia języka, zaburzenia praktyki, zaburzenia emocji, zespoły płata czołowego, zaburzenia świadomości.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): metody badania, dziedziny, teorie i koncepcje współczesnej kognitywistyki.

Umiejętności (potrafi): rozpoznać style funkcjonowania umysłu w codziennych sytuacjach poznawczych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zachowania krytycyzmu w kontekście wypowiedzi o psychice ludzkiej.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

III.25. Współczesne koncepcje człowieka

Cel kształcenia: poznanie najważniejszych koncepcji człowieka, które miały istotne znaczenie w rozwoju współczesnej kultury. Umiejętność łączenia problemów filozofii człowieka z zagadnieniami współczesnej humanistyki.

Treści merytoryczne: filozofia człowieka, antropologia ogólna czy filozoficzna antropologia – analiza semantyczna. Przedstawienie istoty człowieka w myśli Maxa Schelera i Helmutha Plessnera, w personalizmie Immanuela Mouniera, w filozofii egzystencjalnej Jeana Paula Sartre'a. Omówienie Heideggerowskiej koncepcji człowieka, wątków antropologicznych w filozofii Karla Jaspersa, dialogicznej koncepcja człowieka – Martina Bubera i Franza Rosenzweiga, roli człowieka w myśli społecznej Ericha Fromma, Karla Marksa. Los człowieka w filozofii dramatu Józefa Tischnera; człowieczeństwo w eseistyce Leszka Kołakowskiego i w fenomenologii Romana Ingardena.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): metody myślenia rozpowszechnione w wybranej dyscyplinie filozoficznej lub w pokrewnych naukach humanistycznych i społecznych; zna różnorodne metody interpretacji tekstu filozoficznego i kulturowego.

Umiejętności (potrafi): rekonstruować i konstruować argumentacje z perspektywy różnych stanowisk filozoficznych uwzględniając właściwe każdemu z nich typy argumentacji; umiejętnie argumentować i uzasadniać własne tezy, formułować rozwiniętą krytykę, samodzielnie odpowiadać na krytykę.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uczestnictwa w życiu społecznym i kulturalnym, interesuje się nowatorskimi koncepcjami filozoficznymi; jest gotów do wypełniania zobowiązań społecznych, inspirowania i organizowania działalności na rzecz środowiska społecznego; inicjowania działań na rzecz interesu publicznego; myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy.

Forma prowadzeni zajęć: wykład, ćwiczenia.

III. 26. Filozoficzne horyzonty teraźniejszości

Cel kształcenia: poznanie tych idei, które wyznaczają kierunki i organizują przestrzeń dzisiejszego myślenia filozoficznego.

Treści merytoryczne: neopozytywizm, strukturalizm i fenomenologia jako ramy myśli pierwszej połowy XX w.; linguistic turn oraz cultural turn jako źródła głębokiej przemiany zachodniego postrzegania świata. Jacques Derrida – dekonstrukcja; rzeczywistość jako obszar niezdeterminowanego sensu. Peter L. Berger, Thomas Luckmann - rzeczywistość jako konstrukcja. Jean Baudrillard - rzeczywistość jako spektakl. Bruno Latour i Teoria Aktora Sieci. Richard Rorty – pragmatyczne unieważnienie filozofii jako zwierciadła natury; epoka „tęgiego poety”. Willard Van Orman Quine i naturalistyczny zwrot w epistemologii. Jürgen Habermas - projekt racjonalności komunikacyjnej jako ostatnia próba ratowania oświeceniowego rozumu. Antonio Gramsci i Louis Althusser - koncepcja hegemonii i ideologii. Michel Foucault – biowładza i biopolityka. Clifford James Geertz i zwrot refleksyjny. Talal Asad, Edward Said i myśl postkolonialna. Peter Singer i etyka wyzwolenia zwierząt. Rosi Braidotti, Judith Butler, Elizabeth Grosz, Donna Haraway i nowy materializm. Martha Nussbaum - teoria ludzkiego rozwoju i sprawiedliwości społecznej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): aktualny sposób stawiania i rozstrzygania zagadnień filozoficznych.

Umiejętności (potrafi): korzystać z wiedzy o najnowszych dokonaniach filozofii, interpretować podejmowane zagadnienia zgodnie z aktualnym poziomem wiedzy filozoficznej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uczestniczenia w dyskusjach dotyczących zagadnień filozoficznych na poziomie aktualnej wiedzy, włączania się we wspólnotę filozoficzną korzystając z wiedzy rozwijanej na drodze jej samodzielnego pogłębiania.

Forma prowadzeni zajęć: wykład, ćwiczenia.

III. 27. Wykład monograficzny II

1. Problemy przemian cywilizacji zachodniej w amerykańskiej filozofii społecznej

Cel kształcenia: zaznajomienie z zagadnieniem przemian cywilizacji zachodniej oraz ogólnymi wyzwaniem, jakie ze sobą niesie, jak również próbami ich interpretacji przez poszczególnych myślicieli (głównie amerykańskich).

Treści merytoryczne: całościowy obraz współczesnych przemian cywilizacyjnych w świetle amerykańskiej filozofii społecznej, która wnikliwie bada sprzeczności (ekonomiczne, ekologiczne, społeczne, polityczne i kulturowe) współczesnego świata: wysoki poziom postępu technologicznego przy równie wysokim poziomie degradacji środowiska naturalnego; poczucie nieograniczonych możliwości przy jednoczesnym braku celu, określonego kierunku działań; ogromna produktywność gospodarczą, i równoległe powiększająca się polaryzacja tak między Północą i Południem, jak i bogatymi i biednymi

w krajach wysoko rozwiniętych; zwiększanie liczby ponadnarodowych instytucji politycznych przy wciąż obecnych konfliktach etnicznych, religijnych, klasowych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): rolę refleksji filozoficznej w kształtowaniu kultury i cywilizacji; ogólne zależności między kształtowaniem się idei filozoficznych a zmianami kulturowymi, cywilizacyjnymi i społecznymi.

Umiejętności (potrafi): wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i wykorzystywać informacje ze źródeł pisanych i elektronicznych; wykrywać podstawowe związki między rozwojem idei filozoficznych a procesami społecznymi i kulturowymi.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): ciągłego dokształcania się; efektywnego organizowania własnej pracy i krytycznego oceniania jej postępów.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

2. Filozoficzna interpretacja trendów kulturowych

Cel kształcenia: zapoznanie z filozoficznym rozumieniem trendów kulturowych.

Treści merytoryczne: omówienie istoty, interpretacji i historycznych interpretacji trendu. Filozoficzne i historyzoficzne znaczeń trendu oraz wybranych z literatury filozoficznej przykładów trendów. Rola trendów w myśleniu o przeszłości, teraźniejszości i przyszłości. Podstawowe sposoby analizy trendów.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): związki między refleksją filozoficzną różnorodnymi zjawiskami kulturowymi stanowiącymi przedmiot studiów kierunkowych.

Umiejętności (potrafi): wszechstronnie i swobodnie operować informacjami ze źródeł pisanych i elektronicznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): ciągłego dokształcania się i rozwoju zawodowego.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

III. 28. Kultura i technika

Cel kształcenia: poznanie filozoficznych aspektów rozwoju kultury technicznej oraz aksjologicznych, antropologicznych, społecznych i cywilizacyjnych konsekwencji współczesnego rozwoju techniki i technologii.

Treści merytoryczne: pojęcie i zakres kultury; technika jako aspekt kultury i cywilizacji; techniczna determinacja przemian społecznych, ekonomicznych, cywilizacyjnych i kulturowych; możliwości i zagrożenia techniki; rozumienie współczesnych relacji między techniką a kulturą, formami życia społecznego oraz indywidualnymi potrzebami człowieka.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): filozoficzne, społeczne i kulturowe aspekty współczesnych przemian technicznych i technologicznych.

Umiejętności (potrafi): krytycznie analizować i oceniać pozatechniczne aspekty rozwoju techniki i technologii na życie człowieka, społeczeństwa i kulturę.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): świadomego uznawania ważności pozatechnicznych (antropologicznych, społecznych, kulturowych, ekologicznych) aspektów i skutków rozwoju techniki i technologii; ponoszenia odpowiedzialność za podejmowane decyzje.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

III.29 Antropologia przyszłości

Cel kształcenia: ukazanie trendów rozwojowych cywilizacji i kultury w kontekście przemian antropologicznych gatunku Homo sapiens. Zajęcia będą obejmowały problematykę sztucznej inteligencji, protezy ludzkiej świadomości, koncepcji homo superior, problematykę eugeniczną oraz konsekwencje moralne wynikłe ze spodziewanych przemian.

Treści merytoryczne: tradycyjne ujęcia antropologii filozoficznej i kulturowej oraz ich współczesne rozwinięcia i ekstrapolacje. Przyszłości przedstawicieli gatunku homo sapiens. Problem sztucznej inteligencji jako protezy ludzkiej świadomości. Komputer jako technologii definiująca. Od ludzkości splanetyzowanej (de Chardin) po ludzkie sieci; przyszłość natury ludzkiej w literaturze futurystycznej i science fiction. Eugenika -

konsekwencje społeczne, moralne dylematy. Rozwój technologii poszerzających ludzkie możliwości intelektualne i percepcję - konsekwencje kulturowe.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): poglądy na struktury i instytucje społeczne oraz o rodzaje więzi społecznych; rodzaje więzi społecznych (rodzinne, towarzyskie, kulturalne, zawodowe, organizacyjne, terytorialne, ekonomiczne, polityczne, prawne) i ich prawidłowości.

Umiejętności (potrafi): twórczo wykorzystywać wiedzę filozoficzną i metodologiczną w formułowaniu hipotez, konstruowaniu krytycznej argumentacji oraz poszukiwaniu rozwiązań problemów teoretycznych i praktycznych; formułować i analizować hipotezy na temat sposobów funkcjonowania różnorodnych instytucji społecznych oraz uwarunkowań różnych zjawisk społecznych i indywidualnych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uznawania znaczenie refleksji humanistycznej dla formowania się i jakości relacji społecznych i osobowych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

III.30. Estetyka współczesna

Cel kształcenia: zapoznanie z wybranymi zagadnieniami dotyczącymi współczesnej estetyki, sztuki i zjawisk kulturalno-artystycznych.

Treści merytoryczne: omówienie i analiza zagadnienia estetyki w kontekście współczesnych przemian zachodzących w sztuce, sposobie myślenia o sztuce oraz o samej estetyce. Problemy związane z estetyką i sztuką współczesną: antyestetyka, estetyzacja – jako zjawiska określające obszar badań współczesnej estetyki; estetyka i sztuka współczesna w perspektywie postmodernizmu; estetyka jako filozofia sztuki i praktyka krytyczna; wybitni przedstawiciele estetyki współczesnej; reprodukcja i oryginał; zmiany w myśleniu estetycznym dokonany przez sztukę w latach 20-60 XX w.; rozumienie sztuki w sensie społecznym, hermeneutycznym, postmodernistycznym; nowe media: fotografia, film, elektronika, wirtualna rzeczywistość.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wybrane pojęcia i koncepcje z zakresu sztuki i estetyki współczesnej; historię, genezę i wpływ dwudziestowiecznych kierunków, tendencji i ruchów artystycznych na współczesną sztukę i estetykę; twórczość wybranych współczesnych artystów i artystek; wybrane zagadnień z zakresu krytyki sztuki.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się wybranymi pojęciami i koncepcjami artystycznymi i estetycznymi; analizować i interpretować twórczość najważniejszych artystów współczesnych; rozpoznawać i analizować zjawiska związane z krytyką sztuki.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozwijania narzędzi do krytycznej analizy zjawisk z zakresu współczesnej sztuki i estetyki, rozumienia mechanizmów działania współczesnego świata sztuki w kontekście procesów globalizacji i zjawisk charakteryzujących ponowoczesność.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

III. 31. Etyka środowiskowa

Cel kształcenia: zapoznanie z filozoficznymi rozważaniami na temat relacji natura – kultura, ze szczególnym uwzględnieniem zagadnień natura w człowieku, człowiek wobec natury, interpretowanymi z perspektyw metafizyki i etyki.

Treści merytoryczne: dotyczyć będą wybranych teorii i koncepcji z filozofii starożytnej, średniowiecznej, nowożytnej i współczesnej odnoszących się do takich kwestii, jak: człowiek – przyroda, antropocentryzm, humanizm, technika i nauka, kryzys klimatyczny, wojny klimatyczne, antropocen. zrównoważony wzrost, dewzrost, cyborgizacja człowieka i kultury, eugenika. Omówione zostaną także pojęcia, założenia i postulaty z zakresu ekologii, posthumanizmu, transhumanizmu, animal studies i studiów nad rzeczami.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): historyczny i aktualny sposób stawiania i rozstrzygania zagadnień natura w człowieku, człowiek wobec natury; wybrane projekty stawiania czoła określonym współczesnym problemom cywilizacyjnym; w stopniu zaawansowanym rolę refleksji filozoficznej w postrzeganiu zjawisk cywilizacyjnych, powstawaniu teorii i praktyk społecznych.

Umiejętności (potrafi): wskazać różnice między aktualnymi i przeszłymi poglądami filozoficznymi w odniesieniu do kwestii natura w człowieku, człowiek wobec natury; wykorzystać zdobytą wiedzę w stawianiu hipotez oraz krytycznym analizowaniu tez i argumentów dotyczących relacji między kulturą (nauką, techniką, gospodarką, polityką, teorią) a naturą, tworzeniu diagnoz zjawisk cywilizacyjnych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uznawania aktualnych odkryć naukowych i teorii filozoficznych w rozwiązywaniu problemów cywilizacyjnych; wykorzystywania nowych teorii w dyskusjach i działaniach na rzecz posthumanistycznie rozumianego dobra wspólnego.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

III. 32. Teorie wpływu społecznego

Cel kształcenia: nabycie pogłębionej wiedzy psychologicznej niezbędnej do wyjaśniania ludzkiego działania i kształtowania postaw, umiejętności reagowania na uprzedzenia społeczne i perswazję.

Treści merytoryczne: kategoryzacja społeczna, uprzedzenia, stereotypy, manipulacje. Schematy poznawcze w procesie oceniania ludzi. Poznawcze, afektywne i kulturowe mechanizmy powstawania stereotypów. Metody i techniki wpływania na zachowanie. Mechanizmy perswazji i skuteczność przekazu perswazyjnego. Postawy konformistyczne, nonkonformistyczne, antykonformistyczne. Metody ochrony przed wpływem.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): terminologię psychologii społecznej oraz jej główne koncepcje, źródła postaw oraz sposoby ich przemiany.

Umiejętności (potrafi): interpretować zjawiska społeczne posługując się adekwatną terminologią z zakresu teorii wpływu społecznego; formułować własne opinie na ten temat, stawiać hipotezy badawcze i je weryfikować.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): reagowania na dyskryminację i niesprawiedliwość w interesie społecznym.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

III.33. Przedmiot do wyboru III

1.Philosophy of Person-Centered Care

Cel kształcenia: wprowadzenie w zagadnienia współcześnie obowiązującego w medycynie konceptu opieki skoncentrowanej na osobie, i wskazanie jego filozoficznych podstaw.

Treści merytoryczne: przedstawienie biopsychospołecznego modelu zdrowia z perspektywy antropologii medycyny i filozofii; określenie zasad opieki skoncentrowanej na osobie, omówienie czego możemy oczekiwać od opieki skoncentrowanej na osobie; jakie rodzaje zmian są możliwe dzięki opiece skoncentrowanej na osobie; jak możemy wdrożyć tę koncepcję w praktyce, zwłaszcza dla pacjentów w podeszłym wieku i z demencją; jakie są problemy, a jakie czynniki sprzyjające we wprowadzaniu tego konceptu w praktyce.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): filozoficzne podstawy koncepcji opieki skoncentrowanej na osobie, relacje i mechanizmy kształtowania zachowań społecznych, w tym modelu opieki, w oparciu o konkretne koncepcje filozoficzne. Wybrane aspekty antropologii medycyny.

Umiejętności (potrafi): syntetyzować różne idee z wykorzystaniem wiedzy z zakresu filozofii, antropologii medycyny i medycyny.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): stosowania filozofii opieki skoncentrowanej na osobie w praktyce, ciągłego kształcenia się, rozszerzania kompetencji i zdobywania nowych doświadczeń zawodowych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

2. Psychologiczne podstawy komunikacji

Cel kształcenia: wprowadzenie w problematykę współczesnych form komunikacji wizualnej, jej najważniejszych problemów, koncepcji i strategii. Zapoznanie z podstawową terminologią, podstawowymi założeniami oraz konsekwencjami. Włączenie się w obieg współczesnej komunikacji wizualnej w aspekcie medialnym lub rynkowym. Uformowanie własnej i efektywnej postawy wobec różnych form komunikatów wizualnych.

Treści merytoryczne: nauczanie praktycznych aspektów komunikacji wizualnej: techniki w przekazach wizualnych i ich znaczenie psychologiczne, techniki perswazyjne przekazów wizualnych, szczegółowe techniki wizualne (m.in. reklama, design, logo, typografia).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): metody badania, dziedziny, teorie i koncepcje współczesnej komunikacji wizualnej.

Umiejętności (potrafi): oceniać i poddawać krytyce sytuacje komunikacji wizualnej z perspektywy mechanizmów psychologicznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zachowania krytycyzmu w kontekście elementów komunikacji wizualnej.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

III.34.Przedmiot do wyboru IV

1.Komunikacja i etyka w relacjach międzykulturowych

Cel kształcenia: wprowadzenie w problematykę komunikacji międzykulturowej. Uświadomienie specyfiki międzynarodowych i międzykulturowych relacji oraz znaczenia uwarunkowań i różnic kulturowych. Zwrócenie uwagi na znaczenia europejskiego dziedzictwa filozoficznego dla rozumienia wydarzeń społecznych i kulturalnych oraz znaczenia refleksji humanistycznej dla kształtowania się więzi społecznych i moralnych.

Treści merytoryczne: co to jest komunikacja międzykulturowa? Kultura i jej miejsce w komunikacji. Modele kompetencji międzykulturowej a kompetencje kulturowe. Typy kultur – perspektywa komunikacyjna. Zjawisko szoku kulturowego. Kulturowe przesłanki konfliktów a bezpieczeństwo kulturowe. Relatywizm etyczny a komunikacja międzykulturowa.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zagadnienia z zakresu wiedzy o komunikacji międzykulturowej oraz zależności między kształtowaniem się idei filozoficznych a zmianami w kulturze i w społeczeństwie.

Umiejętności (potrafi): dostrzec odmienną postrzegania życia społecznego przez osoby pochodzące z różnych środowisk i kultur w wymiarze komunikacji międzykulturowej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zaangażowanego uczestnictwa w życiu społecznym oraz uznania znaczenia refleksji humanistycznej dla kształtowania się więzi społecznych w zakresie obejmowanym przez problematykę komunikacji międzykulturowej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

2. Difficult Heritage – Olsztyn, Warmia And Mazury Case

Cel kształcenia: przedstawienie „trudnego dziedzictwa” Warmii i Mazur oraz zapoznanie z historią tego regionu.

Treści merytoryczne: pojęcia dziedzictwo kulturowe, dziedzictwo transkulturowe, „Dziedzictwo bez dziedziców”; strategie przyswajania obcego dziedzictwa; „Regionalizm otwarty”; krótki zarys archeologii i historii regionu, zagadnienia ziem odzyskanych i kształtowania się tożsamości regionalnej. W ramach ćwiczeń planowane są zajęcia terenowe: wieś Sedyty - Las Miejski w Olsztynie, Kortowo, Bet Tahara - Dom Mendelsoona.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe teorie i kierunki rozwoju dotyczące dziedzictwa kulturowego; metody badania oraz interpretacje wytworów kultury składające się na dziedzictwo kulturowe; powiązania wiedzy dotyczącej dziedzictwa kulturowego z innymi dyscyplinami humanistycznymi i społecznymi.

Umiejętności (potrafi): poprawnie stosować kategorie z zakresu dziedzictwa kulturowego, integrować wiedzę z różnych dyscyplin humanistyki i nauk społecznych w celu prognozowania różnych zachowań kulturowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): świadomej odpowiedzialności za zachowanie dziedzictwa kulturowego regionu; samodzielnego poszerzania wiedzy dotyczącej dziedzictwa kulturowego, postawy rewerencji wobec różnorodności dziedzictwa kulturowego świata.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

V. PRAKTYKA

V.1. Praktyka zawodowa

Cel kształcenia: kształtowanie podstawowych umiejętności niezbędnych do odnajdywania się w różnych rolach w życiu zawodowym; formowanie postaw związanych z odpowiednim stosunkiem do wykonywanej pracy i obowiązków z nią związanych; wyrobienie kompetencji społecznych związanych z pełnioną funkcją oraz potrzeby ciągłego doskonalenia tych kompetencji; wykształcenie podstawowych umiejętności potrzebnych do pełnienia różnych ról w życiu społeczno-politycznym i kulturalnym; kształtowanie odpowiedniego stosunku do zawodu i obowiązków z nimi związanych; nabycie umiejętności samodzielnego i krytycznego myślenia oraz rozumienia i analizowania zagadnień społecznych, politycznych, prawnych i ekonomicznych; zapoznanie się z całokształtem funkcjonowania instytucji, jej organizacją, specyfiką i podstawowymi przepisami prawnymi regulującymi jej funkcjonowanie; konfrontowanie wiedzy teoretycznej zdobytej na studiach z umiejętnościami praktycznymi; kształtowanie poczucia odpowiedzialności za powierzone zadania.

Treści merytoryczne: zapoznanie się z organizacją i specyfiką pracy w miejscu odbywania praktyki, przepisami i wewnętrznymi regulaminami, przepisami, dotyczącymi bezpieczeństwa i higieny pracy, realizacja zadań bezpośrednio wynikających z działalności instytucji/ firmy.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): potrzebę wykształcenia umiejętności niezbędnych do pełnienia różnych ról w życiu zawodowym; kształtowanie odpowiedniego stosunku do zawodu i obowiązków z nimi związanych; potrzebę nabycia umiejętności samodzielnego i krytycznego myślenia oraz rozumienia i analizowania zagadnień społecznych, politycznych, prawnych i ekonomicznych; organizację pracy i funkcjonowanie w instytucji/firmie.

Umiejętności (potrafi): formułować własne rozwiązania sytuacji problemowych i zawodowych w praktyce; samodzielnie zaprojektować i przeprowadzić działania praktyczne wynikające ze specyfiki instytucji, z wykorzystaniem najbardziej adekwatnych środków i metod pracy, współdziałać z opiekunem praktyk. Dokonać pisemnej i ustnej ewaluacji własnej praktyki zawodowej, wskazać obszary wymagające refleksji w przyszłych działaniach, przygotować w formie pisemnej dokumentację z odbytych praktyk zawodowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny swojej wiedzy i umiejętności z zakresu aktywności, objętych praktyką; odpowiedzialnego pełnienia ról zawodowych; docenienia znaczenia wiedzy eksperckiej; elastycznego reagowania w sytuacjach zmieniających się potrzeb społecznych.

Forma prowadzenie zajęć: praktyka.

VI. INNE

1. Szkolenie w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy

Cel kształcenia: przekazanie informacji na temat ogólnych zasad postępowania w razie wypadku podczas nauki i w sytuacjach zagrożeń, okoliczności i przyczyn wypadków studentów, zasad udzielania pierwszej pomocy w razie wypadku, jak również wskazanie potencjalnych zagrożeń, z jakimi mogą zetknąć się studenci.

Treści merytoryczne: obowiązujące regulacje prawne z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy; identyfikacja, analiza i ocena zagrożeń dla życia i zdrowia na poszczególnych kierunkach studiów (czynniki niebezpieczne, szkodliwe i uciążliwe); analiza okoliczności

i przyczyn wypadków studentów: omówienie przyczyn wypadków; ogólne zasady postępowania w razie wypadku podczas nauki i w sytuacjach zagrożeń (np. pożaru); zasady udzielania pierwszej pomocy w razie wypadku – apteczka pierwszej pomocy.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): ogólne zasady postępowania w razie wypadku podczas nauki i w sytuacjach zagrożeń, okoliczności i przyczyn wypadków; zasady udzielania pierwszej pomocy w razie wypadku.

Umiejętności (potrafi): postępować z materiałami niebezpiecznymi i szkodliwymi dla zdrowia; realizować zasady bezpieczeństwa związane z pracą; posługiwać się środkami ochrony indywidualnej i środkami ratunkowymi, w tym udzielać pierwszej pomocy.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zachowania się w sposób profesjonalny i etyczny.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

2. Etykieta

Cel kształcenia: zapoznanie ze szczegółowymi zagadnieniami dotyczącymi zasad savoir-vivre'u.

Treści merytoryczne: kluczowe zagadnienia dotyczące zasad savoir-vivre'u w życiu codziennym (zwroty grzecznościowe, powitania, rozmowa przez telefon, zasady etykiety oraz precedencji w miejscach publicznych); etykieta uniwersytecka (precedencja, tytułowanie, zasady korespondencji); etykieta biznesowa (dostosowanie ubioru do okoliczności, zasady przedstawiania, przygotowanie się do rozmowy kwalifikacyjnej).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady rządzące interpersonalnymi relacjami w życiu prywatnym oraz w relacjach zawodowych.

Umiejętności (potrafi): stosować zasady etykiety i kurtuazji w życiu społecznym i zawodowym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uznania znaczenia zasad etykiety w relacjach interpersonalnych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

3. Ergonomia

Cel kształcenia: przybliżenie szczegółowych zagadnień związanych z ergonomią rozumianą w sensie interdyscyplinarnym; uświadomienie zagrożeń i problemów (także zdrowotnych) związanych z niewłaściwymi rozwiązaniami ergonomicznymi na stanowiskach pracy zawodowej oraz w życiu pozazawodowym, a także korzyści wynikających z prawidłowych działań w tym zakresie.

Treści merytoryczne: pojęcia i definicje; ergonomia jako nauka interdyscyplinarna; główne nurty w ergonomii: ergonomia stanowiska pracy (wysiłek fizyczny na stanowisku pracy, wysiłek psychiczny na stanowisku pracy, dostosowanie antropometryczne stanowiska pracy, materialne środowisko pracy), ergonomia produktu – inżynieria ergonomicznej jakości, ergonomia dla osób starszych i niepełnosprawnych; ergonomia pracy stojącej i siedzącej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): pojęcia związane z ergonomią, ze szczególnym uwzględnieniem ergonomii stanowiska pracy.

Umiejętności (potrafi): oceniać warunki w pracy zawodowej oraz podczas aktywności pozazawodowej ze względu na problemy ergonomiczne i zagrożenia z tym związane.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przejawiania postawy antropocentrycznej w stosunku do warunków pracy i życia codziennego; reagowania na zagrożenia wynikające z wadliwych rozwiązań i nieprawidłowości w zakresie jakości ergonomicznej; realizowania postawy wrażliwości na potrzeby osób niepełnosprawnych (w kontekście ergonomicznym).

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

4. Ochrona własności intelektualnej

Cel kształcenia: zapoznanie z zasadami, pojęciami oraz procedurami prawa ochrony własności intelektualnej.

Treści merytoryczne: pojęcie własności intelektualnej; przedmiot prawa własności intelektualnej; podmioty prawa własności intelektualnej; treść prawa własności intelektualnej – prawa autorskie i pokrewne; ograniczenia praw autorskich; licencje ustawowe i umowne; dozwolony użytek osobisty i publiczny utworów; naruszenia praw autorskich (plagiat i piractwo intelektualne); regulacje szczególne z zakresu prawa autorskiego – ochrona programów komputerowych i baz danych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): ustawowy aparat pojęciowy związany z ochroną prawną własności intelektualnej; pola eksploatacji utworów i tryby ich użytku.

Umiejętności (potrafi): identyfikować oraz implementować dozwolone pola eksploatacji utworów w toku analizy krytycznej oraz działalności naukowej w środowisku akademickim.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): świadomego korzystania z ustawowych pól eksploatacji utworów w środowisku akademickim oraz życiu prywatnym (np. środowisku sieciowym).

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

**PLAN STUDIÓW
KIERUNKU FILOZOFIA**

Obowiązuje od cyklu: 2023Z

Poziom studiów: studia drugiego stopnia

Profil kształcenia: ogólnoakademicki

Forma studiów: stacjonarne

Liczba semestrów: 4

Dziedzina/y nauki/dyscyplina/y naukowa/e lub artystyczna/e: dziedzina nauk humanistycznych/dyscyplina naukowa: filozofia

Rok studiów: 1, semestr: 1

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
I – WYMAGANIA OGÓLNE												
1	Technologie informacyjne w naukach humanistycznych	1	2	1,2	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
2	Warsztat pracy naukowej	1	2	1,2	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
3	Specjalistyczny warsztat językowy	1	2	1,2	zal. oc.	f	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			6	3,6	x	x	90	0	90	6	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	3,6	x	x	90	0	90	6	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			2	1,2	x	x	30	0	30	2	0	0

II – PODSTAWOWYCH												
1	Metodologia nauk społecznych i humanistycznych	1	2,5	0,6	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
2	Logika	1	4	1,2	egz.	o	60	30	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			6,5	1,8	x	x	90	45	45	6	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	1,8	x	x	45	0	45	3	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. Dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0,0	x	x	0	0	0	0	0	0
III – KIERUNKOWYCH												
1	Historia filozofii społecznej	1	4	1,2	egz.	o	60	30	30	4	0	0
2	Etyka współczesna	1	2,5	0,6	egz.	o	30	15	15	4	0	0
3	Teoria i praktyka interpretacji	1	2	0,6	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
4	Krytyczna analiza tekstu kulturowego	1	2,5	1,2	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
5	Terapia filozoficzna	1	1	0,6	zal. oc.	o	15	0	15	2	0	0
6	Seminarium magisterskie i praca dyplomowa I	1	2	1,2	zal. oc.	f	30	0	30	2	0	0
7	Przedmiot do wyboru I	1	2	0,6	zal. oc.	f	30	15	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			16	6,0	x	x	225	75	150	18	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	6,0	x	x	150	0	150	13	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			4	1,8	x	x	60	15	45	4	0	0
VI - INNE												
1	Etykieta	1	0,5	0	zal.	o	4	4	0	0	0	0
2	Szkolenie w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy	1	0,5	0	zal.	o	4	4	0	0	0	0
3	Ergonomia	1	0,25	0	zal.	o	2	2	0	0	0	0
4	Ochrona własności intelektualnej	1	0,25	0	zal.	o	2	2	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			1,5	0	x	x	12	12	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 1			30	11,4	x	x	417	132	285	30	0	0

Rok studiów: 1, semestr: 2

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
II - PODSTAWOWYCH												
1	Socjologia	2	2	0,6	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
2	Warsztaty translatorskie I	2	2,5	1,2	zal. oc.	f	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			4,5	1,8	x	x	60	15	45	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	1,8	x	x	45	0	45	3	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			2,5	1,2	x	x	30	0	30	2	0	0
III – KIERUNKOWYCH												
1	Filozofia polska	2	4	0,6	egz.	o	45	30	15	4	0	0
2	Filozofia kultury	2	2	0,0	zal. oc.	o	30	30	0	2	0	0
3	Filozofia przyrody	2	4	0,6	egz.	o	30	15	15	4	0	0
4	Filozofia religii	2	2	0,0	zal. oc.	o	30	30	0	2	0	0
5	Krytyczna analiza tekstu filozoficznego	2	2,5	1,2	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
6	Warsztaty kreatywnego pisania I	2	1	0,6	zal. oc.	o	15	0	15	2	0	0
7	Semiotyka praktyczna	2	2	1,2	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
8	Seminarium magisterskie i praca dyplomowa II	2	4	1,2	zal. oc.	f	30	0	30	2	0	0
9	Przedmiot do wyboru II	2	2	1,2	zal. oc.	f	30	0	30	2	0	0
10	Wykład monograficzny I	2	2	0,0	zal. oc.	f	30	30	0	2	0	0

Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)	25,5	6,6	x	x	300	135	165	24	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)	x	6,6	x	x	165	0	165	14	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)	8	2,4	x	x	90	30	60	6	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 2	30	8,4	x	x	360	150	210	28	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na I roku studiów	60	19,8	x	x	777	282	495	58	0	0

Rok studiów: 2, semestr: 3

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
II - PODSTAWOWYCH												
1	Antropologia kulturowa	3	3,5	0,6	zal. oc.	o	45	30	15	2	0	0
2	Warsztaty translatorskie II	3	2,5	1,2	zal. oc.	f	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			6	1,8	x	x	75	30	45	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	1,8	x	x	45	0	45	3	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			2,5	1,2	x	x	30	0	30	2	0	0
III - KIERUNKOWYCH												
1	Współczesna filozofia polityki	3	4	1,2	egz.	o	60	30	30	4	0	0
2	Społeczeństwo informacyjne	3	4	1,2	zal. oc.	o	60	30	30	2	0	0
3	Bioetyka	3	2	0,6	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
4	Kognitywistyka	3	3	0,6	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
5	Współczesne koncepcje człowieka	3	2	0,6	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0

6	Filozoficzne horyzonty teraźniejszości	3	2	0,6	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
7	Warsztaty kreatywnego pisania II	3	1	0,6	zal. oc.	o	15	0	15	2	0	0
8	Seminarium magisterskie i praca dyplomowa III	3	4	1,2	zal. oc.	f	30	0	30	2	0	0
9	Wykład monograficzny II	3	2	0,0	zal. oc.	f	30	30	0	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			24	6,6	x	x	315	150	165	20	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	6,6	x	x	165	0	165	11	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			6	1,2	x	x	60	30	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 3			30	8,4	x	x	390	180	210	24	0	0

Rok studiów: 2, semestr: 4

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
II - PODSTAWOWYCH												
1	Sztuka autoprezentacji	4	2	1,2	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			2	1,2	x	x	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	1,2	x	x	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
III - KIERUNKOWYCH												
1	Kultura i technika	4	1,5	0,0	zal. oc.	o	30	30	0	2	0	0
2	Antropologia przyszłości	4	2	0,6	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
3	Estetyka współczesna	4	2	0,6	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
4	Etyka środowiskowa	4	2	0,6	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0

5	Teorie wpływu społecznego	4	1,5	0,6	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
6	Seminarium magisterskie i praca dyplomowa IV	4	10	1,2	zal. oc.	f	30	0	30	2	0	0
7	Przedmiot do wyboru III	4	2	0,0	zal. oc.	f	30	30	0	2	0	0
8	Przedmiot do wyboru IV	4	1	0,6	zal. oc.	f	15	0	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			22	4,2	x	x	225	120	105	16	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	4,2	x	x	105	0	105	8	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			13	1,8	x	x	75	30	45	6	0	0
V – PRAKTYKA												
1	Praktyka zawodowa	4	6	6	zal. oc.	f	0	0	0	0	160	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			6	6	x	x	0	0	0	0	160	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	6	x	x	0	0	0	0	160	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			6	6	x	x	0	0	0	0	160	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 4			30	11,4	x	x	255	120	135	18	160	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na II roku studiów			60	19,8	x	x	645	300	345	42	160	0

Lp.	Punkty ECTS sumaryczne wskaźniki ilościowe, w tym zajęcia:	Punkty ECTS	
		Liczba	%
Ogółem - plan studiów		120	100
1	wymagające bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego lub innych osób prowadzących zajęcia	60,88	50,73
2	z zakresu nauk podstawowych	19	15,83
3	o charakterze praktycznym (laboratoryjne, projektowe, warsztatowe)	39,6	33,00
4	ogólnouczelniane lub realizowane na innym kierunku	3,5	2,92
5	zajęcia do wyboru - co najmniej 30% punktów ECTS	44	36,67
6	wymiar praktyk	6	5,00
7	zajęcia z wychowania fizycznego	-	-
8	zajęcia z języka obcego	2	1,67
9	przedmioty z dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych	118,5	98,75
10	zajęcia kształtujące umiejętności praktyczne (dotyczy profilu praktycznego)	-	-
11	zajęcia związane z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie/ach, do których przyporządkowano kierunek studiów (dotyczy profilu ogólnoakademickiego)	106,5	88,75

II	Procentowy udział pkt ECTS dla każdej z dyscyplin naukowych w łącznej liczbie punktów ECTS	%
1	Filozofia	100
Ogółem:		100

Wykaz grup przedmiotów:

Warsztaty translatorskie I, II, Specjalistyczny warsztat językowy

1. Język angielski
2. Język niemiecki
3. Język rosyjski

Przedmiot do wyboru I

1. Praktyczna filozofia wartości
2. Komunikacja wizualna

Przedmiot do wyboru II

1. Płeć w kulturze
2. Myślenie i działanie projektowe

Przedmiot do wyboru III

1. Philosophy of Person-Centered Care
2. Psychologiczne podstawy komunikacji

Przedmiot do wyboru IV

1. Komunikacja i etyka w relacjach międzykulturowych
2. Difficult Heritage – Olsztyn, Warmia And Mazury Case

Wykład monograficzny I

1. Konflikty moralne w wymiarze indywidualnym i społecznym
2. Filozofia umysłu

Wykład monograficzny II

1. Problem przemian cywilizacji zachodniej w amerykańskiej filozofii społecznej
2. Filozoficzna interpretacja trendów kulturowych